

SCHIETVAARDIGHEID OP DE KORREL

Onderzoek naar de stand van zaken per 1 juli 2002.

Inspectie Openbare Orde en Veiligheid

Den Haag
Februari 2003

INHOUDSOPGAVE

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
2 van 36

INHOUDSOPGAVE

SAMENVATTING

HOOFDSTUK I

Aanleiding en opzet van het onderzoek

- 1 Inleiding**
- 2 Verloop onderzoek**
- 3 Wettelijke kaders geweldsbevoegdheid politie**
- 4 Doel en opzet van het onderzoek**
 - 4.1 Onderzoeksvragen**
 - 4.2 Methode van het onderzoek**

HOOFDSTUK II

Resultaten van onderzoek

- 1 Kwantitatief**
- 2. Kwalitatief**
 - 2.1 Beleid**
 - 2.2 Uitvoeringspraktijk**
 - 2.3 Planning en control**

HOOFDSTUK III

Conclusies en aanbevelingen

- 1 Beleid**
- 2 Uitvoeringspraktijk**
- 3 Planning en control**

HOOFDSTUK IV

Bijlagen

Samenvatting

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
3 van 36

De toenmalige Inspectie voor de politie heeft in 1997 en 1998 een onderzoek ingesteld naar de mate van geoefendheid van de Nederlandse politie in het gebruik van het vuurwapen. De bevindingen en aanbevelingen zijn neergelegd in het rapport 'Schietvaardigheid'. Deze aanbevelingen hebben mede geleid tot een nieuwe regeling; de Regeling Toetsing Geweldsbeheersing Politie (RTGP) die per 1 januari 2002 inwerking is getreden. Met deze nieuwe regeling wordt de eis van geoefendheid meer dan in de eerdere regeling het geval was geconcretiseerd.

De Inspectie Openbare Orde en Veiligheid heeft in het laatste halfjaar van 2001 en begin 2002 een vervolg onderzoek verricht naar de training en toetsing van de beroepsvaardigheden rond schietvaardigheid. Dit heeft niet geleid tot een afgeronde zelfstandige rapportage omdat de korpsen er niet in slaagden voldoende betrouwbare gegevens aan te leveren. De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft de Tweede Kamer hierover in juni 2002 geïnformeerd.

De Inspectie heeft vervolgens een nieuw onderzoek verricht over het eerste halfjaar van 2002. Het onderzoek was primair gericht op het vaststellen van de schietvaardigheid en het nakomen van de verplichtingen met betrekking tot training en toetsing zoals deze in de RTGP zijn opgenomen. Wederom zijn de gegevens voor het onderzoek door de korpsen zelf aangeleverd. De Inspectie OOV heeft ter verificatie van de gegevens overleg gevoerd met de korpsen om eventuele interpretatieverschillen over de vragen en definities te elimineren. Daarnaast heeft de Inspectie steekproefsgewijs een aantal individuele dossiers op juistheid gecontroleerd. Behalve de gesprekken en steekproeven is er geen verdere analyse verricht om te kunnen garanderen dat de aangeleverde gegevens conform de werkelijkheid zijn. De korpsen zelf hebben bevestigd dat de gegevens een getrouw beeld geven van de stand van zaken binnen hun korps. Toch zijn er bij de afronding van het rapport twijfels gerezen of de aangeleverde gegevens de juiste zijn geweest. De onderstaande conclusies zijn gebaseerd op de beste gegevens die de korpsen in staat waren te leveren.

De Inspectie heeft zowel kwantitatieve als kwalitatieve gegevens opgevraagd inzake de training en toetsing van de schietvaardigheid.

De conclusies n.a.v. de kwantitatieve informatie (peildatum 1 juli 2002):
Er zijn in totaal 32.354 toetsplichtige politiemedewerkers. In het onderzoek is de volgende definitie van 'toetsplichtig' gebruikt: alle politiemedewerkers aan wie van dienstwege een vuurwapen is uitgereikt, minus de medewerkers van wie dat wapen is ingenomen in verband met detachering, ziekte, zwangerschap, bijzonder verlof of schorsing).

Van de doelgroep toetsplichtigen is 91% gecertificeerd voor het dragen van het vuurwapen (29.319 medewerkers). De voornaamste reden voor het niet-gecertificeerd zijn is dat medewerkers niet opkomen om de toets af te leggen, te weten 8% van de toetsplichtigen. Slechts 1% van de toetsplichtigen zakt voor de toets.

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
4 van 36

In totaal zijn er 3035 niet-gecertificeerde medewerkers (9% van het aantal toetsplichtigen). Er zijn 762 vuurwapens ingenomen. Dit betekent dat er 2273 politiemedewerkers zijn, die niet-gecertificeerd zijn én waarvan het vuurwapen niet is ingenomen. Van hen kan niet uitgesloten worden dat zij onbevoegd bewapend in het publieke domein zijn ingezet in de periode na 30 juni 2002. Het gaat hier om 7% van het totaal aantal toetsplichtige politiemedewerkers.

De conclusies n.a.v. de kwalitatieve informatie:

Beleid: De RTGP blijkt duidelijk en goed toepasbaar. De Inspectie heeft vastgesteld dat in veel korpsen de aandacht voor schietvaardigheid bij het management is toegenomen. In veel korpsen zijn beleidsvoorstellen in behandeling die zullen leiden tot een adequatere uitvoering van de RTGP. De RTGP wordt niet strikt uitgevoerd, met name met betrekking tot niet-gecertificeerde medewerkers en het innemen van hun wapens.

Uitvoeringspraktijk: In het algemeen is er voldoende schietaccommodatie. Het is nog niet te beoordelen of het in de RTGP genoemde aantal trainings- en toetsingsuren van minimaal 32 voldoende is. Sinds 1 januari 2003 zullen de training in het gebruik van pepperspray en training en toetsing de vaardigheden van aanhouding en zelfverdediging ook in deze uren moeten plaatsvinden. Pas nadat de belasting die wordt veroorzaakt door deze nieuwe onderdelen van de RTGP duidelijk is kan hierover een uitspraak worden gedaan.

Door de verhoogde aandacht voor schietvaardigheid loopt het tekort aan vuurwapendocenten op. Behalve door een tekort aan capaciteit binnen het Landelijk Selectie en Opleidingsinstituut Politie wordt dit veroorzaakt door een te late aanmelding door de korpsen van cursisten voor de opleiding tot vuurwapendocent.

Planning en control: De werkprocessen en de procedures met betrekking tot de RTGP en het beheer van de dienstwapens (van verwerving tot afstoting) zijn niet als een samenhangend systeem beschreven. De registratie van dienstwapens is bij veel korpsen niet actueel. In een aantal korpsen bestaat door decentrale registraties op korpsniveau geen totaal overzicht op het wapenbestand. De ondersteunende registratie- en informatiesystemen ten behoeve van de RTGP verschillen vaak tussen de korpsen. Verreweg de meeste korpsen hebben geen automatische koppeling tussen deze systemen, waardoor de informatie moeilijk toegankelijk is. De systemen vertonen verschillen ten opzichte van de bronssystemen. Een aantal korpsen heeft belangrijke elementen van de

integrale beroepsvaardigheden training (IBT) zoals het opkomst- en slagingspercentage in de (korps) managementrapportage opgenomen.

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

In het algemeen:

Blad
5 van 36

Ondanks het feit dat de Inspectie OOV aangeeft dat korpsen vooruitgang hebben geboekt op het gebied van toetsing en training van het gebruik in geweldsmiddelen, blijven er zorgen bestaan. Het is niet uitgesloten dat een deel van de toetsplichtige politiemedewerkers (te weten 7%) onbevoegd bewapend in het publieke domein zijn ingezet in de periode na 30 juni 2002. Voorts blijven zorgen bestaan over de korpsen die geen totaalzicht hebben op het bestand dienstwapens en over het ontbreken van een goede borging en verankering van de processen en procedures. De Inspectie OOV zal aan deze aspecten in de het structurele en systematische vervolgonderzoek aandacht besteden.

Hoofdstuk I Aanleiding en opzet van het onderzoek

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
6 van 36

1 Inleiding

In 1998 heeft de voormalige Inspectie voor de politie een rapport gepubliceerd over haar onderzoek naar de mate van geoefendheid van de Nederlandse politie in het gebruik van het vuurwapen¹. De keuze voor het thema schietvaardigheid werd behalve in haar taakstelling met betrekking tot kwaliteitsverbetering van de politiekorpsen², mede ingegeven door de brede publieke en wetenschappelijke aandacht voor het geweldsmonopolie en de uitoefening daarvan door de overheid.

In het kader van haar thematische onderzoeken is de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid, in 2001 gestart met een vervolg onderzoek betreffende een aantal aanbevelingen uit het onderzoek van 1998.

2 Verloop onderzoek

De Inspectie is in 2001 gestart met het vervolgonderzoek naar de schietvaardigheid en de beroepsvaardigheden voor de politie met betrekking tot de geweldsbeheersing. Het onderzoek richtte zich op een aantal vooral kwantitatieve aspecten om te bezien of en in welke mate de aanbevelingen uit de rapportage van 1998 tot beoogde verbeteringen hadden geleid. De peildatum voor dit onderzoek was 30 juni 2001, waarbij de toen geldende Regeling Training en Toetsing Vuurwapengebruik Politie (RTTVP) als uitgangspunt diende. De onderzoeksvragen hadden onder meer betrekking op het aantal vuurwapendragenden dat per 30 juni 2001 was geslaagd voor de toets schietvaardigheid in relatie tot het aantal vuurwapens dat over de jaren 1998, 1999, 2000 en 2001 (eerste half jaar) was ingenomen.

Met behulp van vragenlijsten werden kwantitatief en kwalitatieve gegevens bij de korpsen opgevraagd. De door de korpsen verstrekte informatie bleek echter onvoldoende betrouwbaar om op basis daarvan te rapporteren. In overleg met de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties als opdrachtgever is toen besloten af te zien van een rapportage over de gekozen onderzoeksperiode. Deze beslissing werd mede ingegeven door de nieuwe Regeling Training Geweldsbeheersing Politie (RTGP, zie bijlage A) die op 1 januari 2002 in werking was getreden. Vanwege een in april 2001 aan de Tweede Kamer toegezegde rapportage over de toetsing van de schietvaardigheid en de naleving van de toen vigerende regelgeving heeft de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de voorzitter

¹ Schietvaardigheid, onderzoek naar de mate van geoefendheid van de Nederlandse politie in het gebruik van het vuurwapen, Inspectie voor de politie, Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, juni 1998, 98220

² Artikel 53a Politiewet 1993

van de Tweede Kamer schriftelijk over de gang van zaken geïnformeerd. Daarbij zijn tevens de belangrijkste bevindingen met betrekking tot het afgebroken onderzoek benoemd³ (zie bijlage B).

Datum
20 juni 2002
Ons kenmerk
EIN2002/74163

Besloten is een nieuw onderzoek te verrichten en te rapporteren over bevindingen met betrekking tot het eerste half jaar waarin de nieuwe regeling van kracht was.

Blad
7 van 36

In december 1999 heeft de Algemene Rekenkamer het rapport "Dienstpistolen politie" aangeboden aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Er is onderzocht of de Nederlandse politiekorpsen op adequate wijze met hun dienstpistolen omgaan. In dat kader is gekeken naar de toepassing van de schietvaardigheidsregeling, de technische staat van de dienstpistolen, de administratieve organisatie rond dienstpistolen, evenals de aandacht van het management voor de omgang met het dienstpistool en de rol van de beide politieministers met betrekking tot hun verantwoordelijkheid voor de regelgeving. De conclusies van de Rekenkamer zijn samen met de bevindingen van de Inspectie uit 1998 en uit de thans voorliggende rapportage van belang als ijkpunten voor de verdere systematische toetsing door de Inspectie. De Inspectie heeft de intentie in een voortdurend proces de kwaliteit van het beheer en de taakuitvoering van de politiekorpsen te verbeteren.

3 Wettelijke kaders geweldsbevoegdheid

Het onderzoek naar de geoefendheid en schietvaardigheid van de politie wordt verricht overeenkomstig de regelgeving waarin de bevoegdheid tot geweldstoepassing is vastgelegd. De ambtenaar van politie is op grond van artikel 8 van de Politiewet 1993 bevoegd om in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening geweld te gebruiken, mits proportioneel en subsidiair. Deze bevoegdheid wordt verder ingekaderd in hoofdstuk 2 Geweld van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke Marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar (hierna: Ambtsinstructie). De Ambtsinstructie beperkt het gebruik van geweldsmiddelen door de politie tot die uitrusting en bewapening die is opgenomen in op de artikelen 45 en 49 van de Politiewet 1993 gebaseerde regelingen⁴. Tot de bedoelde middelen behoren onder meer de korte wapenstok, handboeien, het vuurwapen en sinds kort de pepperspray. Aan het gebruik is voorts de eis verbonden dat de aangewezen politieambtenaar geoefend is in het gebruik van het betreffende geweldsmiddel.

Met de invoering van de RTTVP op 1 januari 1996⁵ werd een volgende stap gezet in het concretiseren van de eis van geoefendheid uit de

³ Brief van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, d.d. 20 juni 2002, kenmerk EIN2002/74163

⁴ Bewapeningsregeling politie, Uitrustingsregeling politie, Regeling politiesurveillancehonden

⁵ Staatscourant 1995, 247 pagina 31

Ambtsinstructie. De regeling omschreef onder meer de trainings- en toetsingsverplichtingen voor het gebruik van het vuurwapen. Mede naar aanleiding van de conclusies en aanbevelingen uit het Inspectierapport Schietvaardigheid van 1998, zijn door vertegenwoordigers uit het politieveld en van de beide politieministeries voorbereidingen getroffen voor nieuwe competentiegerichte eindtermen van het onderwijs. Tevens zijn de toetsen voor deze competentiegerichte eindtermen geactualiseerd danwel geconcretiseerd. De geformuleerde toetsen uit het onderwijs zijn vervolgens verwerkt in de RTGP, die op 1 januari 2002 is ingevoerd ter vervanging van de vigerende regeling⁶.

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
8 van 36

Ten opzichte van de vorige regeling omvat de RTGP naast de schietvaardigheidstoets twee extra toetsen, namelijk de toets geweldsbeheersing (een kennistoets) en de toets aanhoudings- en zelfverdedigingvaardigheden. Na een overgangsperiode moeten toetsplichtige politieambtenaren uiteindelijk voor alle drie toetsen slagen om bij werkzaamheden in het publieke domein in het bezit te kunnen zijn van het vuurwapen. Per 1 januari 2002 moeten alle toetsplichtige politieambtenaren elk half jaar op grond van de RTGP met succes een toets schietvaardigheid hebben afgelegd. Indien dit niet het geval is dient het vuurwapen te worden ingenomen. De toets geweldbeheersing moet ook succesvol zijn afgelegd in 2002. De toets aanhoudings- en zelfverdedigingvaardigheden wordt ingevoerd met ingang van 2003 en moet eveneens jaarlijks met succes worden herhaald.

Door de inwerkingtreding van de RTGP leidt het niet slagen voor de toets schietvaardigheid tot het inleveren van het vuurwapen. Het niet slagen voor de toetsen geweldsbeheersing en/of aanhoudings- en zelfverdedigingvaardigheden leidt tot inname van alle geweldsmiddelen.

4 Doel en opzet van het onderzoek

De professionaliteit van de politie is een belangrijke maatschappelijke voorwaarde voor haar functioneren. De bevoegdheid om bij de taakuitoefening onder omstandigheden geweld te mogen gebruiken onderscheidt haar van vele andere overheidsdiensten. Het is van belang dat op dit vlak de vinger aan de pols wordt gehouden en met regelmaat wordt getoetst of aan de daartoe gestelde normen wordt voldaan. Dit belang betreft zowel de burger als de politieorganisatie en de individuele politieambtenaar. Tegen die achtergrond zal de Inspectie ook in de toekomst systematisch en structureel toezicht houden op de diverse aspecten die verband houden met de uitvoering van de RTGP. Dit betreft onder meer het volgen van de beleidsontwikkeling binnen de korpsen en het steekproefsgewijs toetsen of binnen de korpsen aan de gestelde eisen wordt voldaan. Het thans uitgevoerde onderzoek heeft zich primair gericht

⁶ Staatscourant 2001, 247 pagina 10

op een aantal aspecten rondom de training en toetsing van het zwaarste geweldsmiddel, het vuurwapen.

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

4.1 Onderzoeksvragen

Blad
9 van 36

De onderzoeksvragen zijn naar hun aard onderscheiden in een kwantitatief en een kwalitatief deel. Voor het kwantitatieve deel is bij de korpsen een aantal gegevens opgevraagd (peildatum 1 juli 2002):

- het aantal toetsplichtige vuurwapendragenden
- het aantal toetsplichtige vuurwapendragenden dat de toets schietvaardigheid heeft afgelegd
- het aantal toetsplichtige vuurwapendragenden dat geslaagd is
- het aantal vuurwapens dat bij onvoldoende resultaat voor de toets schietvaardigheid is ingenomen.

Voor het kwalitatieve deel is de volgende driedeling gemaakt met de daarbij geformuleerde algemene vraagstelling (zie checklist bijlage C):

- beleid: de aanwezigheid van (de)centrale beleidsregels van de korpsen
- uitvoeringspraktijk: de praktische uitvoering van de regelgeving en de gang van zaken met betrekking tot het onderwerp geweldsbeheersing binnen de korpsen
- planning en control: de toepassing in de korpsen van registratiesystemen, managementinformatie en informatie- en controlesystemen.

4.2 Methode van onderzoek

Om de onderzoeksvragen te kunnen beantwoorden is voor het kwantitatieve deel gebruik gemaakt van een schriftelijke enquête. Het concept van de vragenlijst is aan enkele korpsen voorgelegd en getest op eenduidigheid en praktische bruikbaarheid. De definitieve versie is vervolgens aan alle korpsen toegezonden (zie bijlage D). In deze kwantitatieve vragenlijst is een methodiek ingebouwd om van `bruto naar netto` te komen, dat wil zeggen een opgave van het totaal aantal medewerkers dat in dienst is bij het korps (bruto) en van het aantal medewerkers dat met een vuurwapen is uitgerust en dus toetsplichtig is (netto). De korpsen hebben de enquêteformulieren zelf ingevuld zodat de Inspectie de beschikking kreeg over het volgens de korpsen juiste cijfermateriaal.

Vervolgens zijn alle korpsen bezocht door een team van twee medewerkers van de Inspectie. Er zijn interviews gehouden met (vertegenwoordigers van) de korpsleiding. De bovengenoemde checklist diende als basis voor deze interviews. De gesprekken dienden om eventuele interpretatieverschillen over de aan te leveren gegevens te elimineren. Bij

een aantal korpsen leidde dit tot aanpassingen in de beantwoording van de vragen.

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
10 van 36

Tijdens de bezoeken aan de korpsen zijn de gegevens voorts steekproefsgewijs geverifieerd. Aan de hand van de gegevens in de registers en/of registratiesystemen van tenminste één medewerker is getoetst of hij of zij daadwerkelijk in het bezit was van een vuurwapen (en in die hoedanigheid als toetsplichtig geregistreerd stond) en de toets schietvaardigheid met voldoende resultaat had afgelegd. Indien dit laatste niet het geval bleek te zijn, werd nagegaan of het wapen daadwerkelijk was ingenomen en of aan betrokkene alternatieve dienst (zonder vuurwapen) was opgedragen.

Hoofdstuk II Resultaten van onderzoek

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Alle hierna aangegeven resultaten en de daarop gebaseerde conclusies geven de situatie weer op de peildatum 1 juli 2002 en reflecteren de periode 1/1/2002 – 30/6/2002.

Blad
11 van 36

1. Kwantitatief

	toetsplichtingen	niet-gecertificeerden	% niet-gecertificeerden	Ingenomen wapens	niet-gecertificeerden met wapen	% niet-gecertificeerden met wapen
	A	H	I	J	K	L
Groningen	1151	108	9 %	6	102	9 %
Friesland	985	26	3 %	28	0	0 %
Drenthe	675	74	11 %	48	26	4 %
IJsselland	882	107	12 %	0	107	12 %
Twente	944	102	11 %	0	102	11 %
Noord-en Oost-Gelderland	1059	88	8 %	26	62	6 %
Gelderland-Midden	995	28	3 %	28	0	0 %
Gelderland-Zuid	790	45	6 %	0	45	6 %
Utrecht	1719	209	12 %	22	187	11 %
Noord-Holland-Noord	896	23	3 %	23	0	0 %
Zaanstreek-Waterland	495	33	7 %	2	31	6 %
Kennemerland	1013	51	5 %	0	51	5 %
Amsterdam-Amstelland	3743	168	4 %	190	0	0 %
Gooi en Vechtstreek	399	25	6 %	12	13	3 %
Haaglanden	3269	557	17 %	4	553	17 %
Hollands Midden	1140	103	9 %	0	103	9 %
Rotterdam-Rijnmond	2857	380	13 %	36	344	12 %
Zuid-Holland-Zuid	841	23	3 %	0	23	3 %
Zeeland	655	93	14 %	0	93	14 %
Midden en West-Brabant	1652	33	2 %	10	23	1 %
Brabant-Noord	923	63	7 %	73	0	0 %
Brabant-Zuid-Oost	1217	202	17 %	124	78	6 %
Limburg-Noord	780	62	8 %	61	1	0 %
Limburg-Zuid	1201	130	11 %	34	96	8 %
Flevoland	560	16	3 %	16	0	0 %
KLPD	1513	286	19 %	19	267	18 %
Totalen	32354	3035	9 %	762	2273	7 %

Verklaring kolommen (zie voor volledige tabel bijlage E):

(A) Toetsplichtig: alle medewerkers aan wie van dienstwege een vuurwapen is verstrekt, minus die medewerkers van wie het wapen is ingenomen wegens detachering, ziekte, zwangerschap, bijzonder verlof of schorsing. (H) Totaal niet-gecertificeerden: de toetsplichtigen die niet voldaan hebben aan de toets dan wel niet zijn opgekomen. (I) Percentage niet-gecertificeerden: dat deel van de toetsplichtigen dat niet voldaan heeft aan de toets dan wel niet is opgekomen. (J) Inname vuurwapens: het aantal op grond van de RTGP ingenomen vuurwapens. (K) Aantal niet-gecertificeerden met vuurwapen (L) Percentage niet-gecertificeerden met vuurwapen van het totaal aantal toetsplichtigen.	<p>Datum
20 juni 2002</p> <p>Ons kenmerk
EIN2002/74163</p> <p>Blad
12 van 36</p> |
|--|--|

Toelichting tabel

Uit de tabel blijkt dat op de peildatum 1 juli 2002 de Nederlandse politie 32.354 toetsplichtigen, in de definitie zoals deze door de Inspectie OOV is gehanteerd, kende. Voor alle duidelijkheid wordt aangegeven dat het hier om een netto-totaal gaat. Zieken en zwangeren, gedetacheerden, geschorsten en medewerkers met bijzonder verlof waarvan de wapens zijn ingenomen, worden in dit verband door de Inspectie OOV niet als toetsplichtig aangemerkt. Van het totale aantal toetsplichtigen kwamen 29.858 medewerkers daadwerkelijk op voor de toets. Dit is 92% van het totaal aantal toetsplichtigen. Midden- en West-Brabant kent zelfs een opkomstpercentage van 99,3%. Haaglanden scoort hier het laagst met ongeveer 84% (zie ook bijlage E).

Een aantal korpsen toetst en/of traint de medewerkers net zolang tot dat deze geslaagd zijn. Deze korpsen bereiken dus een slagingspercentage van 100%. De overige korpsen plannen vaak op korte termijn een nieuwe training en toets schietvaardigheid. Het Korps Landelijke Politiediensten scoort hier het laagst met ruim 85 %.

In totaal waren 3035 medewerkers niet gecertificeerd (9% van het totaal aantal toetsplichtigen), waarvan 2496 medewerkers de toets niet hebben afgelegd (8% van de toetsplichtigen) en 539 medewerkers gezakt zijn (1% van de toetsplichtigen). Opmerkelijk is dat van de 3035 wapens die hadden moeten worden ingenomen daadwerkelijk maar 762 wapens zijn ingenomen. In zeven korpsen werd geen enkel wapen ingenomen. Uit het aantal niet-gecertificeerden en het aantal ingenomen wapens kan geconcludeerd worden dat er 2273 politiemedewerkers zijn, die niet gecertificeerd zijn én waarvan het wapen niet is ingenomen. Van hen kan niet uitgesloten worden dat zij onbevoegd bewapend in het publieke domein zijn ingezet in de periode na 30 juni 2002. Het gaat om 7% van het totaal aantal toetsplichtige politiemedewerkers.

Nogmaals wordt opgemerkt dat zieken, zwangeren, gedetacheerden, geschorsten en medewerkers met bijzonder verlof waarvan de wapens zijn ingenomen géén deel uitmaken van de groep toetsplichten. Een onbekend gedeelte van deze toetsplichtige niet-gecertificeerde medewerkers is werkzaam bij organisatieonderdelen als recherche- en executieve ondersteuningsafdelingen. Deze doelgroep verricht relatief gezien minder werkzaamheden in het publieke domein maar zou gezien de uitrusting met geweldsmiddelen wel aan de eisen van de RTGP moeten voldoen. Dit gegeven is niet verder in beschouwing genomen. In de vervolgonderzoeken die de Inspectie OOV zal uitvoeren zal aan dit aspect nadrukkelijk aandacht worden besteed.

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
13 van 36

2. Kwalitatief

2.1. Beleid

Duidelijkheid regeling

De Inspectie is op basis van haar onderzoek van mening dat met de invoering van de RTGP de onduidelijkheden die in de vorige regeling (RTTVP) voorkwamen, zijn weggenomen. De regeling wordt als duidelijk aangemerkt. Dit geldt met name voor het afleggen van de toets en de consequenties die zijn verbonden aan het niet gecertificeerd zijn. Het niet-gecertificeerd zijn betekent het inleveren van het wapen.

Inbedding in de structuur van de korpsen

Alle korpsen hebben de training en toetsing van de schietvaardigheid, geweldsbeheersing en de aanhouding en zelfverdediging ondergebracht in een organisatieonderdeel Integrale Beroepsvaardigheden Training (IBT). Bij nagenoeg alle korpsen is IBT een onderdeel van de afdeling Personeel en Organisatie (P&O) op het centrale niveau. Het korps Landelijke Politiediensten is bezig een nieuwe organisatie-structuur in te voeren, waarbij IBT op concernniveau wordt georganiseerd.

In alle korpsen is de portefeuille IBT tenminste op het niveau van het Regionaal Management Team (RMT) georganiseerd. Bij een aantal korpsen is deze bij de korpsleiding ondergebracht.

Aandacht korpsleiding voor IBT

IBT heeft meer dan in het verleden de aandacht van de korpsleiding en het overige management. Het besef dat een adequate geoefendheid in de geweldstoepassing essentieel is voor de taakuitoefening, wordt breed gedragen. Hieraan wordt onder meer via het instrument van

managementrapportages en managementgesprekken invulling gegeven. In tien korpsen is het aspect 'schietvaardigheid' onderdeel van de managementgesprekken. In vijftien korpsen wordt bij onvoldoende resultaat van de toets schietvaardigheid het vuurwapen ingenomen en bij vijf andere korpsen blijft de reactie beperkt tot het schriftelijk ontzeggen van de bevoegdheid het wapen te dragen. Eén korps neemt bij onvoldoende resultaat de munitie in.

Datum

20 juni 2002

Ons kenmerk

EIN2002/74163

Blad

14 van 36

Aanstellingscriterium versus functie-eis

In zeventien korpsen is de aanstelling bepalend voor het al dan niet als wapendragend beschouwd worden. Een aanstelling als ambtenaar belast met politietaken, artikel 3, lid 1 onder a van de Politiewet 1993, doorgaans executieve politieambtenaren genoemd, heeft in de praktijk het gevolg dat men wapendragend is. Negen korpsen koppelen het wapendragend zijn aan de functie die men feitelijk uitoefent. Een functie waarvoor het wapen niet nodig wordt geacht leidt dan tot het inleveren van het wapen. Het komt ook voor dat politiemedewerkers met een dergelijke aanstelling een zogenaamde burgerfunctie uitoefenen. Dit zijn veelal functies in ondersteunende zin, zoals personeelsadviseur, medewerker Informatisering en Automatisering etc. (artikel 3 lid 1 onder b van de Politiewet 1993). Bij deze functies is het niet nodig over een wapen te beschikken ook al heeft men een executieve status. Het beperken van de doelgroep wapendragenden, en daarmee de doelgroep toetsplichtigen, heeft efficiencyvoordelen met betrekking tot de training en toetsing. De hiervoor benodigde politiecapaciteit en IBT-trainingscapaciteit kan voor andere doeleinden worden ingezet. Daarnaast kan het wapenbezit en wapenonderhoud verminderd worden en in die zin tevens kostenbesparingen opleveren. Veel korpsen hebben op dit moment ter verkleining van de doelgroep toetsplichtigen beleidsvoorstellen in voorbereiding of zijn inmiddels met de implementatie daarvan begonnen.

Zwangerschap en ziekte

Bij de meeste korpsen wordt het wapen in verband met zwangerschap ingeleverd, meestal na vier maanden zwangerschap, waardoor deze medewerkers ontheven zijn van de oefen- en toetsplicht. Met betrekking tot het innemen van wapens bij ziekte heeft de Inspectie in de korpsen grote verschillen vastgesteld. De IBT afdelingen krijgen vaak laat de mededeling dat een medewerker langdurig ziek is, waardoor de medewerker als toetsplichtig geregistreerd blijft en meestal nog over een wapen beschikt. Hierdoor ontstaat vervuiling van de bronbestanden van toetsplichtigen omdat deze bestanden in veel korpsen achteraf gecorrigeerd moeten worden en hieruit dus geen adequate managementinformatie gegenereerd kan worden.

2.2. Uitvoeringspraktijk

Datum
20 juni 2002

Capaciteit IBT

Ons kenmerk
EIN2002/74163

De formatie en de bezetting van de IBT-onderdelen in de korpsen tonen een sterk wisselend beeld. Bij negen korpsen wordt binnenkort de formatie van het IBT-onderdeel uitgebreid, waardoor een groot aantal docentenvacatures ontstaat. De andere korpsen kwalificeren de formatie en/of bezetting als voldoende.

Blad
15 van 36

Het aantal al bestaande vacatures neemt door de uitbreiding van het IBT-onderdeel landelijk gezien tot ten minste 30 toe. Voor de vervulling van deze vacatures moet eerst nog een opleiding als vuurwapenocent bij het LSOP gevolgd worden, hetgeen niet op redelijke termijn realiseerbaar wordt geacht in verband met de beperkte capaciteit bij het LSOP. De korpsen moeten ruim van tevoren bij het LSOP de cursisten voor de opleiding vuurwapendocent aanmelden en dat gebeurt volgens het LSOP in onvoldoende mate.

Een aantal korpsen onderzoekt de mogelijkheid om het Docent Onafhankelijk Simulatie Schietsysteem (DOSS) in te voeren naar het voorbeeld van de pilot in het korps Brabant-Noord. Het betreft hier een computersimulatie met een laser-oefenpistool. Bij dit soort simulatie-oefening is geen docent nodig.

Accommodatie schietbanen of IBT centra

De respectieve politieregio's Groningen en Drenthe, Gelderland- Midden en Gelderland- Zuid, Brabant-Zuid-Oost en Limburg-Noord hebben gezamenlijke (interregionale) IBT-centra/accommodaties.

Bijna alle korpsen geven aan over voldoende schietbanen en schietpunten te beschikken. Het korps Gooi en Vechtstreek heeft capaciteitsproblemen (een schietbaan en twee schietpunten) en Zeeland geeft aan dat de situatie zorgelijk is omdat de schietbaan niet voldoet aan de Arbo-eisen.

Training

De RTGP schrijft minimaal 32 uren op jaarbasis voor ten behoeve van de training en toetsing van de schietvaardigheid, de vaardigheid ten aanzien van aanhouding/zelfverdediging en de theoretische toets geweldsbeheersing. Het in de RTGP genoemde minimum aantal van 32 uren wordt in de meeste korpsen als bruto gepland, dat wil zeggen dat deze uren inclusief reistijd, lunchtijd, wachttijd etc. zijn, waardoor de netto beschikbare trainingstijd minder dan 32 uren is. Alle korpsen hanteren twee IBT-blokken per half jaar, bijvoorbeeld 2 x 8 uren of 2 x 7 uren.

Zeven korpsen stellen minder dan 32 uren beschikbaar, zes korpsen stellen beduidend meer tijd beschikbaar. Het beeld loopt uiteen van 24 uren (Drenthe) tot 39,5 uren (Limburg-Noord). Twee korpsen geven aan de uren te zullen ophogen tot ruim boven de 32 uren (Twente, Noord-en Oost-Gelderland).

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
16 van 36

In acht korpsen ligt het accent op de training en niet op de toetsing van de schietvaardigheid. Dit betekent dat eerst na voldoende training de toets schietvaardigheid wordt gedaan. In de overige korpsen ligt de focus sterk op het afleggen van de toets. Er zijn korpsen die eerst de toets laten afleggen en pas bij onvoldoende resultaat een trainingsprogramma volgen. Een variant hierop is dat in een aantal korpsen bij onvoldoende toetsresultaat enkel hertoetsen. In bijlage E is aangegeven bij welke korpsen wordt getoetst totdat men is geslaagd.

Alle korpsen hebben zich in 2001 middels trainingen voorbereid op de invoering van de toets geweldsbeheersing, die per 1 januari 2002 verplicht is gesteld. Veel korpsen doen dat met behulp van technische hulpmiddelen, zoals Computer Based Training (CBT). Per 1 januari 2003 is de toets aanhouding/zelfverdediging verplicht gesteld. Enkele korpsen hebben vooruitlopend op deze verplichting in 2002 een proeftoets aanhouding/zelfverdediging uitgevoerd. De ervaringen van de korpsen met deze toets aanhouding/zelfverdediging laten vooralsnog lage slagingsscores zien. Daarnaast blijken met name de oudere medewerkers (vanaf ongeveer 45 jaar) problemen ondervinden deze toets met goed gevolg af te leggen, onder meer in verband met de gevraagde fysieke inspanning. De korpsen hebben overigens nog enige tijd om de medewerkers verder te bekwamen in de vaardigheden voor de toets aanhouding/zelfverdediging.

Alle korpsen trinden in 2002 de medewerkers eveneens op het gebruik van pepperspray als onderdeel van de toets geweldsbeheersing en aanhouding/zelfverdediging.

De toets

De korpsen nemen de eerste toets schietvaardigheid af in één van de twee IBT-blokken. In het 1e IBT-blok, vaak binnen het eerste kwartaal, wordt de toets afgenomen. Bij onvoldoende resultaat vindt direct een hertoets plaats. In het tweede IBT-blok, in het tweede kwartaal, wordt de toets schietvaardigheid afgenomen ten aanzien van de medewerkers die dat niet in het eerste blok hebben gedaan. Hierin schuilt het gevaar dat een stuwmeer wordt opgebouwd van medewerkers die dan vlak voor de peildatum nog de toets moeten doen. Daardoor bestaat het risico dat bij onvoldoende resultaat er geen gelegenheid meer is om vóór de peildatum alsnog gecertificeerd te zijn.

2.3. Planning en control

Datum
20 juni 2002

Informatie- en registratiesystemen

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Acht korpsen hanteren het zogeheten 'de Beaufortstelsysteem' als personeelsregistratiesysteem. Aan dit systeem is de salarismodule gekoppeld en het wordt door mutaties actueel gehouden. Dit systeem genereert personeelsgegevens van de medewerkers, zoals leeftijd, geslacht, functie en/of rang, plaats van tewerkstelling en de datum van in diensttreding. Het korps Haaglanden hanteert SAP als personeelsregistratiesysteem. Het Korps Landelijke Politiediensten (KLPD) gaat ook over tot invoering van SAP. In de overige korpsen zal het 'de Beaufortstelsysteem' worden geïmplementeerd.

Blad
17 van 36

Bij veel korpsen worden de personeelsgegevens als basisgegevens in een opleidingsregistratie- en informatiesysteem ingevoerd, bij negen korpsen gebeurt dit in het Opleidings-Informatiesysteem (OIS). Bij een enkel korps gebeurt dit door een automatische koppeling met het 'de Beaufortstelsysteem'. In het OIS worden de opkomst en het resultaat van de trainingen en toetsingen per medewerker bijgehouden. Bij andere korpsen gebeurt dit handmatig in vaak zelf ontwikkelde systemen (MS-Excel).

Veruit de meeste korpsen hebben geen automatische koppeling tussen het personeelsregistratiesysteem (bronsysteem) en een opleidingsregistratiesysteem met betrekking tot de uitvoering van de RTGP. Door de afhankelijkheid van het adequaat muteren van het personeelssysteem is dit bronsysteem niet altijd in overeenstemming met de werkelijke praktijk. Er is bij alle korpsen frictie tussen de brongegevens en de gegevens van het opleidingsregistratiesysteem. Dit betekent dat de werkelijke opkomst van toetsplichtigen vaak leidt tot correctie van het bronsysteem. In de praktijk ijlen de brongegevens ongeveer twee weken of langer op de feitelijke gegevens na, bijvoorbeeld door de veranderde plaats van tewerkstelling of een functieverandering met de gevolgen voor de RTGP toetsplicht. Het politiebureau is dynamisch en de brongegevens zijn statisch. De korpsen die geen automatische koppeling hebben met de brongegevens kost het veel energie om handmatig lijsten aan te leggen die de basis vormen voor de registratie van de RTGP training en toetsing en de terugkoppeling van de resultaten.

Wapenregistratie

De uitgifte, het bezit en de inname van (vuur)wapens is bij een beperkt aantal korpsen in procedures vastgelegd. Veel korpsen hebben wel afspraken hoe om te gaan met uitgifte en inname van wapens maar deze zijn meestal niet in procedurevoorschriften vastgelegd. Alle korpsen hebben wel een eigen wapenregistratiesysteem, al dan niet geautomatiseerd. In een aantal korpsen geschiedt de registratie van

(vuur)wapens op decentraal (meestal districtelijk) niveau, waardoor in enkele korpsen op centraal niveau geen helder inzicht in de wapenvoorraad en het bezit daarvan bestaat. Het gaat hier om de korpsen Drenthe, Gelderland-Midden en het KLPD. In een aantal korpsen klopt de (vuur)wapenregistratie niet met andere eigen gegevensbronnen (bijvoorbeeld personeelslijsten waarover IBT-docenten beschikken). De meeste korpsen geven aan hierin verandering te brengen door de invoering van procedures tot aanschaf, uitgifte, het bezit, onderhoud, inname en afvoeren van (vuur) wapens en deze middels een adequaat wapenregistratiesysteem te automatiseren. Slechts bij een aantal korpsen is sprake van een automatische koppeling tussen het opleidingsregistratie- en informatiesysteem en het wapenregistratiesysteem. Hierdoor kan onder meer voorkomen worden dat medewerkers die niet toetsplichtig zijn over een wapen beschikken en andersom.

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
18 van 36

Plannings- en controlesystemen

De RTGP gaat uit van een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de politiemedewerker en de politieleiding ten aanzien van de training en toetsing. In de praktijk betekent dit dat in nagenoeg alle korpsen de directe chef zich de eerst verantwoordelijke voelt en dus ook de planning van de training en toetsing, veelal via een districtsplanner, doet verzorgen. Een klein aantal korpsen stelt de verantwoordelijkheid van de politiemedewerker voorop door het initiatief voor de planning van de eigen training en toetsing bij de politiemedewerker zelf neer te leggen.

Nagenoeg alle korpsen gebruiken nu nog het Planning & Controlsysteem (PCS). Met dit systeem worden de medewerkers in de dienst- en dagroosters ingepland. Dit systeem is niet gekoppeld aan het opleidingsregistratiesysteem ten behoeve van de uitvoering van de RTGP. De korpsen Haaglanden en Gelderland-Midden werken respectievelijk met SAP en Proplan. Acht korpsen werken met inschrijfquota, wat wil zeggen dat centraal vanuit de afdeling IBT de vrije capaciteit wordt aangegeven en dat de onderdelen zelf de medewerkers inschrijven en plannen binnen deze quota. Bij sommige korpsen weten de IBT-docenten niet welke medewerkers door de planners ingepland zijn voor de deelname aan de RTGP training en toetsing. Dit betekent in de praktijk dat de betreffende docenten aan de planners doorgeven welke medewerkers daadwerkelijk aan de RTGP training en toetsing hebben deelgenomen. De planners kunnen vervolgens aan de hand van het dienst- en of dagrooster nagaan welke medewerkers daaraan niet deelgenomen hebben. In sommige korpsen blijkt dat de planners pas op het laatste moment, vlak voor de peildatum, alsnog de medewerkers plannen die de toets nog niet hebben afgelegd. Dit leidt er bij die korpsen toe dat vlak voor de peildatum een stuwmeer ontstaat van medewerkers die nog getoetst moeten worden.

Cursistvolgsysteem

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
19 van 36

Enkele korpsen hebben een cursistvolgsysteem, waardoor de directe leidinggevendenden de individuele ontwikkeling en voortgang van de training en toetsing van hun medewerkers kunnen volgen. In de meeste korpsen is het registratiesysteem van het IBT-onderdeel (veelal OIS) niet decentraal te raadplegen door planners en de directe leidinggevendenden, waardoor de directe leidinggevende geen zicht heeft op het behaalde resultaat. In de meeste korpsen wordt een soort 'piepsysteem' gehanteerd bij het behalen van onvoldoende resultaat, waarbij vaak de planners en in enkele korpsen de directe leidinggevendenden, al dan niet schriftelijk, worden geïnformeerd. Veel korpsen kennen wel rapportagelijnen van het IBT onderdeel naar het directe leidinggevende niveau en in sommige korpsen naar het hogere managementniveau. Deze rapportages bevatten de opkomst en het slagingspercentage op medewerkerniveau. De frequentie waarmee wordt gerapporteerd verschilt per korps, varieert van wekelijks tot drie maandelijks. Tendensen met betrekking tot de ontwikkeling van de medewerker zijn voor de leidinggevende dan ook moeilijk en vaak (te) laat zichtbaar. Slechts enkele korpsen betrekken de deelname aan de RTGP training en toetsing bij de functioneringsgesprekken of de persoonlijke actieplannen (PAP) van de medewerkers.

Werkprocessen

Veel korpsen hebben losstaande documenten gericht op de uitvoering van de RTGP op hoofdlijnen. Bij geen enkel korps zijn de werkprocessen en procedures met betrekking tot de training en toetsing geweldsbeheersing als een (samenhangend) systeem beschreven. In de meeste korpsen is men overigens bezig de processen en procedures te beschrijven c.q. aan te scherpen. Sommige korpsen hebben een 'handboek IBT', dat overigens veelal nog in een conceptfase verkeert.

(Management)rapportages RTGP

Een aantal korpsen heeft niet alle aspecten van de RTGP, zoals het opkomst- en slagingspercentage, het aantal gezakten en het innemen van de vuurwapens van de gezakten in de managementrapportages opgenomen. Van de korpsen die dat wel hebben gedaan loopt de frequentie uiteen van drie maandelijks tot halfjaarlijks. Ook hier ontbreekt het aan (tijdige) stuurinformatie op korpsniveau. Met name gaat het dan om de opkomst en het aantal niet gecertificeerden (gezakten en wegblijvers). De meeste korpsen geven aan hier al verbeteringsvoorstellen voor te hebben welke 1 januari 2003 worden geïmplementeerd.

Functiescheiding invoer en controle gegevens

Vier korpsen kennen een functiescheiding tussen de invoer en de controle van gegevens van de RTGP training en toetsing. Bij de andere 22 korpsen zijn de gegevens in die zin kwetsbaar dat er geen scheiding plaatsvindt tussen de invoer van gegevens en controle daarvan, waardoor vergissingen maar ook bewuste verschrijvingen plaats kunnen vinden. Bij veel korpsen worden periodiek door het betreffende IBT-onderdeel wel lijsten, met de opkomst en de resultaten, naar de organisatieonderdelen verstuurd. Hierdoor kunnen leidinggevenden, voor zover deze bekend zijn met de feitelijke opkomst en de feitelijke resultaten, verschillen tussen die gegevens aan het IBT onderdeel melden.

Datum

20 juni 2002

Ons kenmerk

EIN2002/74163

Blad

20 van 36

Hoofdstuk III Conclusies en aanbevelingen

Datum

20 juni 2002

Ons kenmerk

EIN2002/74163

1. Beleid

Blad

21 van 36

Conclusie 1

Met de introductie van de RTGP zijn de onduidelijkheden van de vorige regeling (RTTVP) weggenomen.

Conclusie 2

De meeste korpsen koppelen de kwalificatie 'wapendragend' aan de aanstelling als politieambtenaar voor de uitvoering van de politietaak (artikel 3, lid 1a, van de Politiewet 1993). Zeven korpsen kiezen voor een functionele benadering, dat wil zeggen dat het bevoegde gezag de functies heeft aangewezen, waarvoor voor een vuurwapen noodzakelijk is. Hierdoor is de uitgeoefende functie en niet meer de aanstelling bepalend. Deze benadering levert aanzienlijke efficiency- voordelen met betrekking tot de capaciteit van het politiepersoneel en trainingscapaciteit op door de afname van het aantal toetsplichtigen. Daarnaast zijn er kostenbesparingen door het verkleinen van het wapenbestand te bereiken.

Aanbeveling

De korpsen die (nog) niet hebben gekozen voor de functionele benadering zouden dat alsnog kunnen doen. De eventueel gewenste flexibiliteit met betrekking tot een (tijdelijke) inzet op een andere functie dient daarbij te worden afgewogen. Volstrekt duidelijk dient echter te zijn dat wanneer een medewerker als wapendragend en dus toetsplichtig wordt aangemerkt deze aan alle verplichtingen die de RTGP oplegt zal moeten voldoen.

Conclusie 3

In veel korpsen is geen helder beleid hoe men, gegeven de verplichtingen die de RTGP oplegt, moet omgaan met langdurige afwezigheid in verband met ziekte en zwangerschap of anderszins. Hierdoor blijven deze medewerkers als RTGP-plichtig geregistreerd en blijven in een aantal gevallen ook over een wapen beschikken, terwijl deze medewerkers inmiddels niet meer gecertificeerd zijn.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft overigens recentelijk aangegeven welke definities er voor de kerngegevens in het PolBis systeem van BZK met betrekking tot dit thema dienen te worden gehanteerd. Medewerkers die voor de uitoefening van hun functie geweldsmiddelen dienen te dragen blijven als toetsplichtig geregistreerd totdat zij structureel de geweldsmiddelen in hebben geleverd en structureel een andere functie zijn gaan bekleden waarvoor geen geweldsmiddelen worden verstrekt.

Conclusie 4

De inbedding van IBT is bij alle korpsen, op het KLPD na, op het centrale niveau georganiseerd. De portefeuille IBT is veelal ondergebracht bij een lid van het regionaal management. De aandacht van het management voor een goede uitvoering van de RTGP is weliswaar toegenomen maar een verdere verbetering is noodzakelijk zeker gelet op de uitbreiding van de te toetsen IBT-onderdelen.

Datum
20 juni 2002
Ons kenmerk
EIN2002/74163
Blad
22 van 36

2. De uitvoeringspraktijk

Conclusie 5

Ruim 9% van de met een vuurwapen uitgeruste politieambtenaren is niet gecertificeerd (3035, niet opgekomen of gezakt). Uit de cijfers blijkt dat bij 762 medewerkers het vuurwapen is ingenomen, terwijl dat volgens de RTGP bij alle niet-gecertificeerde politieambtenaren had moeten gebeuren. Het is niet uitgesloten dat 2273 niet-gecertificeerde politieambtenaren toch bewapend dienst doen in het publieke domein.

Aanbeveling

De korpsen dienen de RTGP strikter uit te voeren. Van medewerkers die niet gecertificeerd zijn dient het vuurwapen te worden ingenomen. Deze medewerkers mogen dan uitsluitend met lichtere geweldsmiddelen dienst doen in het publieke domein (mits zij vanaf 2003 ook de toets GB en vanaf 2004 de beide toetsen GB en AZ met succes hebben afgelegd).

Conclusie 6

Het is nog niet te beoordelen of het in de RTGP genoemde aantal trainings- en toetsingsuren van minimaal 32 voldoende is. Pas nadat de belasting veroorzaakt door de nieuwe onderdelen als training in het gebruik van pepperspray en de toets aanhouding/zelfverdediging duidelijk is geworden, kan hierover een uitspraak worden gedaan.

Aanbeveling

De in de RTGP genoemde trainings- en toetsingsuren van minimaal 32 zijn als netto uren te beschouwen (dus exclusief reistijd/lunchtijd). Alle korpsen dienen er zorg voor te dragen dat deze 32 uren netto ook daadwerkelijk ter beschikking worden gesteld.

Conclusie 7

Er is bij een aantal korpsen sprake van een onderbezetting in de IBT-formatie. Veel vacatures kunnen niet ingevuld worden omdat de opleiding tot vuurwapendocent bij het LSOP niet op korte termijn realiseerbaar is. Dit ligt niet alleen aan de geringe opleidingscapaciteit, maar ook aan het feit dat korpsen cursisten voor de opleiding wapendocent niet tijdig bij het LSOP aanmelden.

Aanbeveling

Een tijdige afstemming tussen korpsen en het LSOP is gewenst om de op het LSOP aanwezige opleidingscapaciteit voor de opleiding als vuurwapendocent beter te kunnen inzetten. Daarnaast is het in dit verband wenselijk om de inzet van docent onafhankelijke simulatie schietsystemen, als bij voorbeeld het DOSS in het korps Brabant-Noord, op bredere inzetbaarheid te onderzoeken.

Datum

20 juni 2002

Ons kenmerk

EIN2002/74163

Blad

23 van 36

Conclusie 8

De schietaccommodaties van de korpsen voor de training- en toetsing zijn in het algemeen voldoende. De schietbaanaccommodatie van het korps Gooi en Vechtstreek voldoet in algemene termen, maar heeft een te kleine capaciteit. De schietaccommodatie van het korps Zeeland voldoet, naar eigen zeggen, niet aan de ARBO-eisen met betrekking tot geluidsbelasting en luchtbehandeling.

3. Planning en control

Conclusie 10

Korpsen werken met verschillende registratie- en informatie-systemen met betrekking tot de personeelsregistratie, registratie RTGP-gegevens en wapenbeheer. In de meeste korpsen bestaat geen automatische koppeling met andere bronsystemen, waardoor het moeilijker en arbeidsintensiever is om een registratiesysteem actueel te houden. De huidige registratie- en informatiesystemen zijn dan ook niet sluitend en vertonen verschillen ten opzichte van andere bronsystemen.

Conclusie 11

Alle korpsen registreren op de een of andere manier de verstrekking van dienstwapens. Bij veel korpsen is deze registratie actueel. Slechts bij enkele korpsen is er sprake van een automatische koppeling tussen een wapenregistratiesysteem en het IBT registratie- en informatiesysteem op het niveau van de medewerker. Een aantal korpsen heeft geen nauwkeurig inzicht in de wapen- voorraad. Hierdoor kan voorkomen worden dat medewerkers die niet toetsplichtig zijn over een wapen beschikken en andersom. Dit is een situatie die de Inspectie zorgen baart.

Aanbeveling

Een automatische koppeling tussen de registratie- en informatie-systemen met betrekking tot het wapen (wapenregistratiesysteem) en de medewerker (RTGP registratie-systemen) en het personeelsregistratiesysteem is zeer gewenst. Vanuit landelijke eenduidigheid en de gegevensstroomlijning naar bijvoorbeeld het ministerie van BZK is het gewenst om tot één systeem te komen, dat alle functies m.b.t. de RTGP omvat (toetsplichtigen, planning, opkomst, prestaties maar tevens het wapenbeheer).

Conclusie 12

Datum

20 juni 2002

Ons kenmerk

EIN2002/74163

Bij een aantal korpsen zijn belangrijke elementen van de uitvoering van de RTGP, met name opkomst, resultaten en eventuele inname wapen, niet in de (korps) managementrapportage opgenomen, waardoor stuurinformatie op korpsniveau ontbreekt. De Inspectie heeft vastgesteld dat korpsen waar deze aspecten wel in de maraps zijn opgenomen minder zogenaamde 'stuwmeren' van medewerkers kennen die nog niet voldoen aan de eisen van de RTGP en die nog vlak voor de peildatum getoetst moeten gaan worden.

Blad

24 van 36

Aanbeveling

Belangrijke elementen van de uitvoering van de RTGP (opkomst, slagingspercentage, eventuele inname wapen) dienen onderdeel te zijn van de maraps op districts- en op korpsniveau. Hiermee komt op deze niveaus informatie ter beschikking om op deze belangrijke elementen te kunnen sturen.

Conclusie 13

De werkprocessen en procedures m.b.t. de training en toetsing (vaststellen IBT-plichtigen/ vuurwapendragenden, planning, opkomst, resultaatverantwoording, managementinformatie etc.) zijn bij geen enkel regionaal politiekorps als een samenhangend systeem beschreven. Verreweg de meeste korpsen kennen geen functiescheiding tussen de invoer en de controle van deze gegevens. Hierdoor kunnen de gegevens kwetsbaar zijn en is niet het maximale gedaan om de integriteit van deze gegevens te waarborgen. Tendensen in de ontwikkelingen en vorderingen van de medewerkers zijn vaak moeilijk en veelal (te) laat zichtbaar. Slechts enkele korpsen beschikken over een adequaat cursistvolgsysteem waarmee de ontwikkelingen en vorderingen van de medewerker voor het management wel te monitoren zijn.

Aanbeveling

De werkprocessen en procedures met betrekking tot de registratie van het vuurwapen en uitvoering van de RTGP als een samenhangend systeem in een administratieve organisatie (AO) beschrijven en te automatiseren (zie ook de aanbeveling bij conclusie 11). Hier moeten ook functiescheidingen tussen invoer en controle worden aangebracht. Een cursist-volgsysteem, waarmee de ontwikkeling van medewerkers te monitoren is en tendensen tijdig zichtbaar zijn, behoort daarvan een onderdeel te zijn.

Conclusie 14

Uit het verloop van het onderzoek is de kwetsbaarheid van de informatie van de korpsen gebleken. De betrouwbaarheid en volledigheid van de in dit rapport gepresenteerde cijfers kunnen niet als optimaal worden bestempeld. Rapportage van RTGP cijfers aan BZK middels het Polbis systeem dient dan ook binnen deze context geïnterpreteerd worden.

Hoofdstuk IV BIJLAGEN

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
25 van 36

- A.** Regeling toetsing geweldsbeheersing politie, staatscrt.
20 december 2001, nr. 247.
- B.** Brief van de minister van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties d.d. 20 juni 2002, kenmerk
EIN2002/74163.
- C.** De checklist van de Inspectie OOV gebruikt ten behoeve van de
interviews.
- D.** Het enquêteformulier kwantitatieve gegevens van de Inspectie OOV.
- E.** Tabel kwantitatieve gegevens per korps.

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
26 van 36

Aanbeveling IOOV	Actie door BZK
De korpsen die (nog) niet hebben gekozen voor de functionele benadering zouden dat alsnog kunnen doen. De eventueel gewenste flexibiliteit met betrekking tot een (tijdelijke) inzet op een andere functie dient daarbij te worden afgewogen. Volstrekt duidelijk dient echter te zijn dat wanneer een medewerker als wapendragend en dus toetsplichtig wordt aangemerkt deze aan alle verplichtingen die de RTGP oplegt zal moeten voldoen.	Ik ben van mening dat ko nemen en ik zal hen daarv toezien dat de Inspectie O betreft.
De korpsen dienen de RTGP strikter uit te voeren. Van medewerkers die niet gecertificeerd zijn dient het vuurwapen te worden ingenomen. Deze medewerkers mogen dan uitsluitend met lichtere geweldsmiddelen dienst doen in het publieke domein (mits zij vanaf 2003 ook de toets GB en vanaf 2004 de beide toetsen GB en AZ met succes hebben afgelegd.	Via het Landelijk Kader I monitoring op de naleving geweldsmiddelen geborgd gegeven aan de 10 korpse IOOV niet voldoen aan de Daarnaast zal de Inspectie verrichten aan de hand va korpsen aan het ministerie korpsen gewezen worden van geweldsmiddelen (ka waarvoor medewerkers ni realiseren en ik zal erop te vervolgonderzoek betreft
De in de RTGP genoemde trainings- en toetsingsuren van minimaal 32 zijn als netto uren te beschouwen (dus exclusief reistijd/lunchtijd). Alle korpsen dienen er zorg voor te dragen dat deze 32 uren netto ook daadwerkelijk ter beschikking worden gesteld.	Ik ben van mening dat ko nemen wanneer zij met hi voldoende resultaat hebbe stellen. Verder zal ik erop haar vervolgonderzoek be
Een tijdige afstemming tussen korpsen en het LSOP is gewenst om de op het LSOP aanwezige opleidingscapaciteit voor de opleiding als vuurwapendocent beter te kunnen inzetten. Daarnaast is het in dit verband wenselijk om de inzet van docent onafhankelijke simulatie schietsystemen, als bij voorbeeld het DOSS in het korps Brabant-Noord, op bredere inzetbaarheid te onderzoeken.	Ik ben van mening dat ko nemen en ik zal hen daarv toezien dat de Inspectie O betreft.

Een automatische koppeling tussen de registratie- en informatie-systemen met betrekking tot het wapen (wapenregistratiesysteem) en de medewerker (RTGP registratie-systemen) en het personeelsregistratiesysteem is zeer gewenst. Vanuit landelijke eenduidigheid en de gegevensstroomlijning naar bijvoorbeeld het ministerie van BZK is het gewenst om tot één systeem te komen, dat alle functies m.b.t. de RTGP omvat (toetsplichtigen, planning,	Deze aanbeveling is de af onderzoeken over dit ond mening dat deze aanbevel worden overgenomen en i Verder zal ik erop toezien vervolgonderzoek betreft
---	---

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
27 van 36

opkomst, prestaties maar tevens het wapenbeheer).	
Belangrijke elementen van de uitvoering van de RTGP (opkomst, slagingspercentage, eventuele inname wapen) dienen onderdeel te zijn van de maraps op districts- en op korpsniveau. Hiermee komt op deze niveaus informatie ter beschikking om op deze belangrijke elementen te kunnen sturen.	Ik ben van mening dat ko nemen en ik zal hen daarv toezien dat de Inspectie O betreft.
De werkprocessen en procedures met betrekking tot de registratie van het vuurwapen en uitvoering van de RTGP als een samenhangend systeem in een administratieve organisatie (AO) beschrijven en te automatiseren (zie ook de aanbeveling bij conclusie 11). Hier moeten ook functiescheidingen tussen invoer en controle worden aangebracht. Een cursist-volgsysteem, waarmee de ontwikkeling van medewerkers te monitoren is en tendensen tijdig zichtbaar zijn, behoort daarvan een onderdeel te zijn.	Ik ben van mening dat ko nemen en ik zal hen daarv toezien dat de Inspectie O betreft.

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
28 van 36

Persbericht
17 maart 2003

Schietvaardigheid politie sterk verbeterd, inname pistolen onder de maat

De schietvaardigheid van politiemensen is enorm verbeterd sinds 1998. Dat schrijft staatssecretaris Hessing (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) aan de Tweede Kamer in zijn reactie op een onderzoek van de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid naar de schietvaardigheid van de Nederlandse politie. In de eerste helft van 2002 moesten 32.354 politiemensen een schietvaardigheidstoets afleggen. Van hen slaagde 91 procent (29.319 politiemensen); dit is veel meer dan in 1998 toen 66% slaagde. Eén procent van de politiemensen zakte en acht procent kwam niet op om de toets te doen (samen 3035 politiemensen).

Politiemensen die niet opkomen of zakken voor de halfjaarlijkse schietvaardigheidstoets moeten hun vuurwapen inleveren tot het moment dat ze weer voldoen aan de eisen. Op dit punt zijn de prestaties van korpsen slecht. Van de 3035 mensen die niet geslaagd waren of niet waren gekomen voor de toets, werden slechts 762 vuurwapens ingenomen. Dit betekent dat 2273 politiemensen hun wapen behielden terwijl zij hiervoor niet meer bevoegd waren. Niet bekend is of zij ook onbevoegd bewapend in het publieke domein zijn ingezet, maar dit is niet uitgesloten.

Staatssecretaris Hessing vindt het niet-innemen van geweldsmiddelen als mensen niet gecertificeerd zijn om ze te dragen onacceptabel. Politiekorpsen moeten deze regel strikter naleven. Hij ondersteunt de inhaalslag die korpsen maken om goed te kijken naar wie eigenlijk bewapend moeten zijn voor hun werk, en dus aan de voorgeschreven toetsen moeten voldoen, en wie niet.

In de landelijke prestatie-afspraken met de politie is expliciet opgenomen dat alleen bevoegde politiemensen hun geweldsmiddelen mogen dragen. Ook zal op verzoek van de staatssecretaris de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid structureel de naleving van de

Regeling Toetsing Geweldsbeheersing Politie toetsen. Onderzocht wordt of er daadwerkelijk ongecertificeerde politieagenten in het publieke domein worden ingezet en wat de korpsen doen om dit te voorkomen.

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Vanaf dit jaar moeten voor het dragen van alle geweldsmiddelen toetsen afgelegd worden. Politieagenten die zijn uitgerust met lichtere geweldsmiddelen (handboeien, wapenstok, pepperspray) moeten geslaagd zijn voor de toets Geweldbeheersing. De politieagenten met een vuurwapen moeten deze toets ook doen, en zij moeten twee maal per jaar de Schietvaardigheidstoets met succes afleggen. Vanaf volgend jaar komt daar voor alle politieagenten met geweldsmiddelen ook nog de nieuwe toets Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden bij.

Bladnummer
29 van 36

Inlichtingen
Beumer
T (070) 426 7536
F (070) 426 6990

Uw kenmerk

Blad
29 van 1

Noot voor de redactie, niet voor publicatie:
nadere inlichtingen bij Frank Wassenaar, telefoon 070-4268261 of 06-53701346.
Het onderzoek van de Inspectie OOV en de brief van staatssecretaris Hessing aan de Tweede Kamer staan op www.minbzk.nl en www.ioov.nl.

Aantal bijlagen
0

Bezoekadres
Juliana van Stolberglaan 148
2595 CL Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Postadres
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Onderwerp
Onderzoek schietvaardigheid politie

In het Algemeen Overleg van 9 april j.l. heb ik de verwachting uitgesproken in de loop van mei 2002 een rapportage van de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid (IOOV) over de toetsing van schietvaardigheid en de naleving van de Regeling Training en Toetsing Vuurwapengebruik Politie (inmiddels vervangen door de Regeling Toetsing Geweldsbeheersing Politie) bij de Nederlandse politie te ontvangen en u deze te zullen toezenden.

Training, oefening en toetsing van het gebruik van de geweldsmiddelen door de politie acht ik van het allergrootste belang. De veiligheid van de politieambtenaren zelf en van de burgers is hiermee direct in het geding. In deze brief breng ik u de bevindingen ter kennis die de IOOV op grond van haar onderzoek heeft geformuleerd. Tevens licht ik u toe waarom mij door de Inspectie pas op een later tijdstip dit jaar een rapportage zal worden aangeboden. Die rapportage zal zich richten op de stand van zaken in de eerste helft van 2002. De belangrijkste bevindingen van de IOOV over de voorgaande periode zal ik in deze brief weergeven. Daarover zal geen afzonderlijke rapportage verschijnen.

Onderzoek met betrekking tot het jaar 2001 en voorgaande jaren

Het onderzoek van de IOOV is in eerste aanleg een 'follow up' onderzoek naar aanleiding van het rapport dat de Inspectie voor de politie in 1998 uitbracht over de schietvaardigheid. Daartoe is op een aantal vooral kwantitatieve punten onderzocht of en in welke mate de aanbevelingen uit 1998 hebben geleid tot de beoogde verbeteringen. Er is door de IOOV onder meer onderzoek gedaan naar:

- het aantal vuurwapendragenden dat per 30 juni 2001 is geslaagd voor de toets Schietvaardigheid, en
- het aantal vuurwapens dat is ingenomen over de jaren 1998, 1999, 2000 en 2001 (eerste half jaar).

Enkele aanbevelingen uit het rapport van 1998 betroffen de toenmalige regelgeving met betrekking tot de vuurwaponopleiding (Regeling Training en Toetsing Vuurwapengebruik Politie, RTTVP). Mede naar aanleiding daarvan is met ingang van 1 januari 2002 een nieuwe regeling van kracht geworden, de Regeling Toetsing Geweldbeheersing Politie (RTGP). Deze nieuwe regeling omvat, anders dan de RTTVP die alleen de schietvaardigheidstoets behelsde, nog twee extra toetsen, namelijk de toets Geweldbeheersing en de toets Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden. Toetsplichtige politieambtenaren moeten uiteindelijk voor alle drie toetsen slagen om in het bezit van het vuurwapen te zijn bij werkzaamheden in het publieke domein. In de eerste helft van 2002 en de tweede helft van 2002 en alle daarop volgende halve jaren moeten alle toetsplichtige politieambtenaren ingevolge de RTGP met succes een toets Schietvaardigheid hebben afgelegd. Indien dit niet het geval is dient het vuurwapen te worden ingenomen. De toets Geweldbeheersing moet ook succesvol zijn afgelegd in 2002. De toets Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden wordt ingevoerd met ingang van 2003 en moet eveneens jaarlijks met goed gevolg worden afgelegd. In het onderzoek van de IOOV is daarom eveneens aandacht besteed aan de wijze waarop in de korpsen in het jaar 2001 de voorbereiding op de invoering van de RTGP ter hand is genomen. Met name is de Inspectie nagegaan hoeveel trainingstijd per executief politieambtenaar beschikbaar was voor de voorbereiding op de uitvoering van de nieuwe regeling.

Voor het onderzoek heeft de IOOV zich in augustus 2001 tot de politiekorpsen gericht met een vragenlijst die betrekking had op de cijfermatige gegevens die nodig zijn voor het beantwoorden van de eerste bovengenoemde onderzoeksvragen. In oktober 2001 volgde een tweede vragenlijst die naast meer kwalitatieve vragen betrekking had op de voorbereiding van de korpsen op de nieuwe regeling per 1 januari 2002. De ontvangen gegevens waren naar de

mening van de IOOV onvoldoende valide om op basis hiervan te rapporteren. De periode van januari 2002 tot en met begin juni 2002 is door de IOOV gebruikt om te proberen voldoende valide gegevens te verkrijgen. Dit is in onvoldoende mate gelukt. Wel kon worden vastgesteld dat het percentage politieambtenaren dat slaagt voor de verplichte toets -voor zover dit uit de gegevens mag worden opgemaakt- hoog is, namelijk circa 94 %.

De Datum

20 juni 2002

Ons kenmerk

EIN2002/74163

Blad

31 van 36

Onderzoek met betrekking tot eerste helft 2002

Door de tijd die al is verstreken en die nog nodig zal zijn voor het verkrijgen van valide gegevens zal een rapportage over de periode tot 1 juli 2001 steeds minder actueel worden. Dit geldt des te meer omdat sinds begin 2002 de nieuwe regelgeving van kracht is geworden. Om die reden heeft het hoofd van de Inspectie mij meegedeeld af te willen zien van een rapportage over die periode. Ik deel zijn opvatting dat het effectiever is als de IOOV zich richt op een rapportage over de periode van 1 januari tot 1 juli 2002, zijnde het eerste halfjaar dat de nieuwe regeling van kracht is. De Inspectie zal bezien in hoeverre de bevindingen over deze periode eventueel op hoofdlijnen vergelijkbaar zijn met beschikbare gegevens over de voorgaande jaren. De Inspectie heeft bovendien toegezegd de training en de toetsing van de beroepsvaardigheden volgens de RTGP voorshands systematisch te blijven volgen en daarover periodiek aan mij te rapporteren.

Deze benadering heeft mijn instemming en de IOOV zal in de loop van de tweede helft van dit jaar over de uitvoering van de nieuwe regeling aan mij rapporteren.

De communicatie met het politieveld over dit onderzoek en over de hiervoor benodigde gegevens heeft inmiddels naar de indruk van de Inspectie, en ik deel die indruk, reeds tot gevolg gehad dat er in de korpsen sprake is van een krachtige inhaalslag voor wat betreft de oefening en de toetsing van schietvaardigheid, de naleving van de daarbij geldende regelgeving alsmede de verbetering van de registratie en rapportage van resultaten. Bij de leiding van de korpsen lijkt de aandacht voor dit onderwerp thans in hoge mate aanwezig.

Belangrijkste bevindingen over eerste helft 2001 en voorgaande jaren.

Voor wat betreft de bevindingen over de afgelopen onderzoeksperiode zal de Inspectie, zoals ik hierboven reeds heb aangegeven, geen aparte rapportage opstellen. De belangrijkste bevindingen van het onderzoek dat de IOOV de afgelopen tijd heeft verricht, die betrekking hebben de eerste helft van 2001 en deels op daaraan voorafgaande jaren, luiden als volgt.

1) De informatievoorziening met betrekking tot de vuurwapenopleiding is in belangrijke mate onvolkomen. Zowel binnen korpsen als naar mijn ministerie is er sprake van ontoereikende informatieverstrekking. Binnen korpsen kan dat leiden tot het ontbreken van adequate managementinformatie. De beleidsevaluatie van de betreffende regelgeving wordt daardoor bemoeilijkt.

De gang van zaken met betrekking tot de gegevensvoorziening voor dit onderzoek is voor het hoofd van de IOOV aanleiding om hier nader onderzoek naar te laten verrichten. Dit met name om een goede gegevensvoorziening voor het verdere verloop van het onderzoek te waarborgen.

2) Het percentage politieambtenaren dat slaagt voor de verplichte toetsen is, voor zover uit de gegevens kan worden opgemaakt, hoog. Voor degenen die de toets toch niet met goed gevolg

hebben afgelegd worden individuele oefenprogramma's vastgesteld om op een later moment alsnog aan de eisen te voldoen.

Datum
20 juni 2002

3) De uitvoering van de tot 1 januari 2002 geldende regelgeving (RTTVP) vertoont een zeer divers beeld. Zowel de verschillende uitvoeringsregelingen als de wijze waarop en de mate waarin consequenties worden verbonden als politieambtenaren niet voldoen aan de regeling vertonen belangrijke verschillen. Dit geldt ook voor het beleid ten aanzien van het dragen van vuurwapens door executieve politieambtenaren die een functie vervullen waarvoor de noodzaak tot het dragen van vuurwapens ontbreekt.

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
32 van 36

4) Een aantal politieambtenaren dat vuurwapendragend is heeft niet deelgenomen aan de voor die categorie geldende oefen- en toetsverplichtingen. Door de onvolkomen informatievoorziening ter zake is thans, zonder verder onderzoek, niet precies aan te geven hoe hoog dit percentage is, noch welke redenen hieraan in welke mate ten grondslag liggen. Daarbij is van belang dat de richtlijn met betrekking tot het inleveren van het wapen als men niet aan de eisen heeft voldaan niet in elk korps nauwgezet werd uitgevoerd, zodat de garantie dat men niet bewapend in het publieke domein heeft gelopen niet gegeven kan worden.

Ik zal nauwgezet kennisnemen van de voor de tweede helft van dit jaar aangekondigde rapportage van de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid en u over mijn reactie daarop informeren. Aan de politieberaden heb ik inmiddels verzocht op de thans voorliggende deze brief en de daarin aangegeven bevindingen van de IOOV te reageren en mij te berichten over de maatregelen die door de korpsbeheerders naar aanleiding hiervan zijn genomen.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES,

K.G. de Vries

CHECKLIST

Datum
20 juni 2002

Ons kenmerk
EIN2002/74163

Blad
33 van 36

Gesprek regio:

Datum:

Aanwezig:

1. Organisatie van de IBT:

a. Inbedding in de structuur van het korps.

b. Portefeuillehouder.

c. Hoe lopen de verantwoordelijkheden, met name wie is de 1^e verantwoordelijke voor de schietvaardigheid van de medewerker, los van de verantwoordelijkheid van de medewerker zelf?

d. Bezetting van de formatie, is er een tekort aan docenten of medewerkers?

e. Hoe zit het met de schietbanen en/of een IBT-centrum?

f. Zijn er noemenswaardige veranderingen op komst?

g. Zijn de werkprocessen beschreven? Zo ja, welke?

h. Heeft IBT de 'aandacht' van de korpsleiding?

2. Informatie- en controlesystemen:

a. Welke informatiesystemen worden gebruikt (bijv. 'de Beaufort', Opleiding en Informatiesysteem OIS), die gegevens genereren t.b.v. schietvaardigheid.

b. Wordt de uitgave en het in bezit hebben van vuurwapens geregistreerd. Gebeurt dit geautomatiseerd (bijv. Wapenbeheersysteem of een wapenmodule).

c. Hoe zijn de evt. systemen gekoppeld?

d. Welk planningsysteem wordt gebruikt?

e. Zijn er functiescheidingen invoer en controle?

f. Is er een cursistvolgsysteem? Zo ja, wie signaleert als de tendens onvoldoende lijkt?

g. Worden de schietvaardigheidresultaten meegenomen in een managementrapportage,

- o Frequentie van deze rapportage?
- o Aan wie wordt gerapporteerd?
- o Wat staat er verder nog in dat relevant is m.b.t. IBT?
- o Wat doet de KL of de DC met de rapportage (sancties)?
- o Worden evt. onvoldoende resultaten van medewerkers ook meegenomen in functioneringsgesprekken?

3. Beleid: (al dan niet schriftelijk geformuleerd)

- a. Hoe komen mdw. als executief in het systeem?
- b. Op grond waarvan zijn de mdw. uitgerust met een vuurwapen?
- c. Is er beleid dat executieven voor hun functie geen wapen meer behoeven?
- d. Is er beleid bij ziekte, zwangerschap e.d. m.b.t. het dragen van een vuurwapen?

Datum

20 juni 2002

Ons kenmerk

EIN2002/74163

Blad

34 van 36

4. Planning en control:

- a. Wie is verantwoordelijk voor de planning van medewerkers t.b.v. schietvaardigheid?
- b. Wie doet feitelijk deze planning?
- c. Hebben de directe chefs snel zicht op mdw. die niet komen opdagen?
- d. Is er een specifiek IBT planningsysteem?
- e. Is het planningssysteem gekoppeld aan andere systemen?
- f. Evt. consequenties 'wel gepland, maar niet komen opdagen'.

5. Training:

- a. *Hoeveel uren worden t.b.v. RTGP gepland?(min. 32 uren per jaar is verplicht).*
- b. Hoe worden deze uren ingevuld? (schietvaardigheid, GB, AZ)
- c. Aandacht voor stand van zaken met GB en AZ.
- d. Ligt het accent op echte training of op het kunstje 'de toets'.
- e. *Worden er extra faciliteiten (tijd/geld/accommodatie) beschikbaar gesteld?*

6. Toets:

- a. Hoe is de toets georganiseerd?
- b. Bij onvoldoende resultaat, vindt er dan direct een hertoets plaats?
- c. Over welke termijn worden de hertoetsen ingepland?
- d. Hoe vaak en aan wie worden de toetsresultaten kenbaar gemaakt?

7. Consequenties bij onvoldoende resultaat :

- a. Wordt het vuurwapen ingenomen (fysiek)?

En zo ja, door wie?

Datum
20 juni 2002

b. Waar worden de vuurwapens opgeborgen en bewaard?

Ons kenmerk
EIN2002/74163

c. Is er afstemming tussen 'wapenbeheer' en gegevensbeheer m.b.t. IBT?

Blad
35 van 36

d. Worden indien het wapen feitelijk is ingenomen of de bevoegdheid tot het dragen is ontzegd, de diensten van de mdw. aangepast, zodat de mdw. bijv. geen noodhulp of prio-1-zaken meer doen?

e. Wat is het verdere beleid in deze?

f. Hoe ga je om met mdw. die veelvuldig onvoldoende resultaat behalen?

g. Worden in het korps rechtspositionele consequenties verbonden aan de onvoldoende resultaten?

8. Digitale vragenformulier:

a. Was de vraagstelling duidelijk?

b. Heeft het invullen geleid tot problemen?

c. Zijn er definitieproblemen m.b.t. IBT?

9. Verklaring cijfers vragenlijst

Vervolgens het doorlopen van de vragen waarbij het korps de cijfers, voorzover dat nog niet is gebeurd, verklaart.

10. Selectie mdw.

Een willekeurige vuurwapendragende mdw. selecteren uit het korpssysteem en aan de hand van hun systemen en/of lijsten, die mdw. kunnen volgen tot en met het bevoegd zijn tot het dragen van het wapen. E.e.a. leidt tot het inzien van een of meerdere systemen.

11. Algemene indruk

a. Validatie (reëel beeld van registratie zelf)

b. Tendens

c. Manco's

Datum

20 juni 2002

Ons kenmerk

EIN2002/74163

Blad

36 van 36

Regeling toetsing geweldsbeheersing politie

Regeling houdende vaststelling van bepalingen inzake toetsing van ambtenaren van politie en buitengewoon opsporingsambtenaren terzake van geweldsbeheersing, aanhoudings- en zelfverdedigingsvaardigheden en schietvaardigheid

17 december 2001

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de Minister van Justitie,
Gelet op artikel 3a van de Wet wapens en munitie en artikel 48a van de Politiewet 1993;

Besluiten:

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. *ambtenaar*: de ambtenaar van politie, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdelen a en c, en tweede lid, van de Politiewet 1993, alsmede de buitengewoon opsporingsambtenaar, bedoeld in artikel 142, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, niet zijnde de buitengewoon opsporingsambtenaar voor wie de commandant van de Koninklijke marechaussee als direct toezichthouder is aangewezen, die rechtens zijn uitgerust met een of meer geweldsmiddelen;
- b. *geweldsmiddel*: geweldsmiddel als bedoeld in artikel 1, derde lid, onderdeel d, onder 1e, en voor zover het betreft de buitengewoon opsporingsambtenaar, artikel 37, derde lid, onderdeel c, van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar;
- c. *LSOP*: het Landelijk selectie- en opleidingsinstituut politie, Politie onderwijs- en kenniscentrum;
- d. *de toets geweldsbeheersing*: de door het LSOP samengestelde toets ter beoordeling van de kennis op het gebied van geweldsbeheersing volgens de competentiegerichte eindtermen van de initiële opleiding medewerker basispolitiezorg of de initiële opleiding politie surveillant, of, de door het LSOP samengestelde toets ter

beoordeling van kennis op het gebied van geweldsbeheersing volgens de competentiegerichte eindtermen van een door de betrokken ambtenaar gevolgde postinitiële opleiding;

e. *de toets aanhoudings- en zelfverdedigingsvaardigheden*: de door het LSOP samengestelde toets ter beoordeling van aanhoudings- en zelfverdedigingsvaardigheden volgens de competentiegerichte eindtermen van de initiële opleiding medewerker basispolitiezorg of de initiële opleiding politie surveillant, of, de door het LSOP samengestelde toets ter beoordeling van aanhoudings- en zelfverdedigingsvaardigheden volgens de competentiegerichte eindtermen van een door de betrokken ambtenaar gevolgde postinitiële opleiding;

f. *de toets schietvaardigheid*: de door het LSOP samengestelde toets ter beoordeling van de schietvaardigheid volgens de competentiegerichte eindtermen van een door de betrokken ambtenaar gevolgde postinitiële opleiding;

g. *toetser*: de ambtenaar van politie die heeft voldaan aan de competentiegerichte eindtermen van de daartoe strekkende opleiding en is gecertificeerd door het LSOP om de toets geweldsbeheersing, de toets aanhoudings- en zelfverdedigingsvaardigheden, of de toets schietvaardigheid af te nemen;

h. *de korpsbeheerder*:

- 1°. de burgemeester, bedoeld in artikel 23 van de Politiewet 1993,
- 2°. de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties voor zover het ambtenaren van het Korps landelijke politiediensten betreft,
- 3°. de Minister van Justitie voor zover het bijzondere ambtenaren van politie, bedoeld in artikel 43, eerste lid, van de Politiewet 1993, betreft;

i. *de werkgever*: de werkgever van de buitengewoon opsporingsambtenaar;

j. *de toezichthouder*: degene die op

grond van de artikelen 36 en 37 van het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar als toezichthouder van de buitengewoon opsporingsambtenaar is aangewezen;

k. *de direct toezichthouder*: degene die op grond van de artikelen 36 en 37 van het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar als direct toezichthouder van de buitengewoon opsporingsambtenaar is aangewezen.

Artikel 2

1. Een ambtenaar is steeds voor de duur van een kalenderjaar geoefend in het gebruik van een geweldsmiddel als bedoeld in artikel 4, onderdeel b, van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar, indien hij in het daaraan voorafgaande kalenderjaar met voldoende resultaat heeft afgelegd:

1°. de toets geweldsbeheersing, en
2°. de toets aanhoudings- en zelfverdedigingsvaardigheden.

2. Een ambtenaar is steeds voor de duur van een kalenderhalfjaar geoefend in het gebruik van een vuurwapen, indien hij, naast de in het eerste lid bedoelde toetsen, in het daaraan voorafgaande kalenderhalfjaar de toets schietvaardigheid met voldoende resultaat heeft afgelegd.

3. Een ambtenaar die is belast met de uitoefening van specialistische of leidinggevende politietaken en daartoe een postinitiële opleiding heeft gevolgd, dient, alvorens geoefend te zijn in het gebruik van de bij de uitoefening van die taken behorende geweldsmiddelen, de in het eerste en tweede lid bedoelde toetsen tevens volgens de competentiegerichte eindtermen van de postinitiële opleiding met voldoende resultaat af te leggen. Indien het LSOP een dergelijke toets niet heeft samengesteld, dient de in de eerste volzin bedoelde ambtenaar de toetsen volgens de competentiegerichte eindtermen van de initiële opleiding met voldoende resultaat af te leggen.

4. Onverminderd het eerste tot en met derde lid, wordt de ambtenaar van wie een geweldsmiddel op grond van

het vijfde lid is ingenomen, voor de resterende duur van het lopende kalenderjaar of kalenderhalfjaar, geacht wederom geoefend te zijn in het gebruik van dat gewelddmiddel, vanaf het moment dat hij de toetsen die hij niet of niet met voldoende resultaat had afgelegd, alsnog met voldoende resultaat aflegt.

5. De korpsbeheerder onderscheidenlijk de direct toezichthouder draagt er voor zorg dat de ambtenaar slechts over een gewelddmiddel beschikt, anders dan voor het vervoer en het gebruik ervan voor het volgen van onderwijs, indien hij geoefend is in het gebruik van dat gewelddmiddel. Indien een ambtenaar op de laatste dag van een kalenderjaar of kalenderhalfjaar de in het eerste, tweede en derde lid bedoelde toetsen nog niet met voldoende resultaat heeft afgelegd, wordt het gewelddmiddel in het gebruik waarvan hij dientengevolge niet langer is geoefend, door de korpsbeheerder onderscheidenlijk de direct toezichthouder ingenomen.

6. In afwijking van het vijfde lid, dragen de korpsbeheerder onderscheidenlijk de direct toezichthouder en de werkgever er voor zorg dat de ambtenaar wiens vuurwapen is ingenomen, tijdens de uitoefening van de dienst ook niet beschikt over de gewelddmiddelen in het gebruik waarvan hij wel is geoefend, totdat zij in een individueel plan van aanpak met de ambtenaar afspraken hebben gemaakt over zijn verantwoorde inzet zonder het vuurwapen.

Artikel 3

1. De korpsbeheerder onderscheidenlijk de werkgever biedt de ambtenaar de gelegenheid tot het volgen van ten minste 32 uren training ter voorbereiding op de af te leggen toetsen, en toetsing. De korpsbeheerder onderscheidenlijk de direct toezichthouder draagt zorg voor de inhoud en organisatie van de training en voor de organisatie van de toetsing.

2. De ambtenaar neemt jaarlijks deel aan ten minste 32 uren training ter voorbereiding op de af te leggen toetsen, en toetsing.

3. De toets gewelddbeheersing, de toets aanhoudings- en zelfverdedigingsvaardigheden en de toets schietvaardigheid worden afgenomen door een door de korpsbeheerder en de direct toezichthouder daartoe aangewezen toetser.

Artikel 4

1. Indien een ambtenaar, op de laatste dag van de in artikel 2 bedoelde perioden, een van de in dat artikel bedoelde toetsen niet of niet met voldoende resultaat heeft afgelegd, doet de toetser hiervan onverwijld mededeling aan de korpsbeheerder dan wel de direct toezichthouder.

2. De direct toezichthouder stelt, na raadpleging van de toezichthouder, zowel het College van procureurs-generaal als de werkgever onverwijld schriftelijk in kennis van het niet of niet met voldoende resultaat afleggen van een van de in artikel 2 bedoelde toetsen door een buitengewoon opsporingsambtenaar.

Artikel 5

1. De korpsbeheerder onderscheidenlijk de direct toezichthouder draagt zorg voor registratie van de deelname aan en de resultaten van de in artikel 2 bedoelde toetsen.

2. Het regionale college publiceert jaarlijks in het in artikel 31 van de Politiewet 1993 bedoelde jaarverslag een overzicht van de stand van zaken betreffende de in artikel 2 bedoelde toetsen.

3. Het regionale college verstrekt jaarlijks in het in artikel 31 van de Politiewet 1993 bedoelde beleidsplan een overzicht betreffende de deelname aan en de resultaten van de in artikel 2 bedoelde toetsen alsmede het gevoerde beleid hieromtrent. De werkgever verstrekt jaarlijks de Minister van Justitie een overzicht als bedoeld in de eerste volzin.

Artikel 6

De Regeling training en toetsing vuurwapengebruik politie wordt ingetrokken.

Artikel 7

1. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2002 en vervalt met ingang van 1 januari 2005. Indien de Staatscourant waarin deze regeling wordt geplaatst, wordt uitgegeven na 31 december 2001, treedt zij in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst, en werkt zij terug tot en met 1 januari 2002.

2. Artikel 2, eerste lid, onder 2°, treedt met ingang van 1 januari 2003 in werking.

3. De artikelen 2, zesde lid, en 3, eer-

ste lid, tweede volzin, en tweede lid, vervallen met ingang van 1 januari 2004.

Artikel 8

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling toetsing gewelddbeheersing politie.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

's-Gravenhage, 17 december 2001.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
K.G. de Vries.
De Minister van Justitie,
A.H. Korthals.

Toelichting

Algemeen

De Nederlandse politie is, omkleed met diverse randvoorwaarden, bevoegd geweld toe te passen indien de omstandigheden dit vereisen. Om aan deze bevoegdheid invulling te kunnen geven zijn zij uitgerust met diverse gewelddmiddelen. Hieronder worden in deze regeling naast de bewapening ingevolge de Bewapeningsregeling politie mede begrepen de middelen die ingevolge de Uitrustingsregeling politie 1994 tot de uitrusting behoren en een directe relatie tot de veiligheid hebben, zoals voor de basispolitiezorg bijvoorbeeld handboeien.

Wat betreft de hantering van de gewelddmiddelen zijn voorschriften gegeven in de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar (hierna: Ambtsinstructie). Artikel 4 van de Ambtsinstructie luidt:

'Het gebruik van een gewelddmiddel is uitsluitend toegestaan aan een ambtenaar:

- a. aan wie dat gewelddmiddel rechteus is toegekend, voor zover hij optreedt ter uitvoering van de taak met het oog waarop het gewelddmiddel hem is toegekend, en
- b. die in het gebruik van dat gewelddmiddel is geoefend.'

Eisen voor geoefendheid

Met de invoering van de Regeling training en toetsing vuurwapengebruik politie (RTVP) in 1995 (Stcrt. 1995, 247) werd een eerste stap gezet in het concretiseren van de eis van

geoeffendheid uit de Ambtinstructie. Deze regeling omschreef de trainings- en toetsingsverplichtingen voor het gebruik van het vuurwapen.

In 1998 heeft de Inspectie voor de politie (hierna: de Inspectie) de werking van de RTTVP onderzocht en in haar rapport Schietvaardigheid deel 1 aanbevelingen gedaan voor verbetering. Dit rapport is bij brief van 13 juli 1998 (kenmerk EA98/U2343) door de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken, mede namens zijn ambtgenote van Justitie, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangeboden.

Het onderzoek van de Inspectie wees uit dat het proces van training en toetsing van de schietvaardigheid een vast onderdeel was geworden van het reguliere bedrijfsvoeringproces.

Allereerst werd geadviseerd het onderwijs op het gebied van schietvaardigheid en de toets te actualiseren. De Inspectie adviseerde tevens de schietvaardigheid in een breder kader van kennis en vaardigheden met betrekking tot geweldsbeheersing te plaatsen. Op deze wijze zou artikel 8 van de Politiewet 1993, waarin naast de bevoegdheid tot geweldsgebruik de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit zijn opgenomen, en de uitwerking van deze bepaling in hoofdstuk 2 van de Ambtsinstructie beter tot zijn recht komen. De eisen van bekwaamheid in het toepassen van geweld voorafgaand aan het vuurwapengebruik zouden ook onderwerp van de RTTVP moeten worden. Ook de bekwaamheidseisen met betrekking tot het toepassen van geweld door leden van de specialistische eenheden zouden in de regeling opgenomen moeten worden. Tot slot werd geadviseerd om de bepalingen omtrent eisen van bekwaamheid eenduidig te formuleren.

Nieuwe eisen vanaf 2002

De aanbevelingen van de Inspectie zijn uitgewerkt door vertegenwoordigers uit het politieveld en de beide politieministeries. Dit heeft geleid tot aanbevelingen voor nieuwe competentiegerichte eindtermen van het onderwijs en/of een actualisering of concretisering van de toetsen voor deze competentiegerichte eindtermen. Daarnaast zijn de toetsen uit het onderwijs verwerkt in de Regeling toetsing geweldsbeheersing politie (RTGP). Deze regeling vervangt de

Regeling training en toetsing vuurwapengebruik politie met ingang van 1 januari 2002.

In de RTGP zijn de volgende wijzigingen aangebracht ten opzichte van de RTTVP uit 1995:

- gedurende de loopbaan leggen politieambtenaren die met geweldsmiddelen zijn uitgerust meerdere toetsen af om te voldoen aan de eis van geoeffendheid ingevolge de Ambtsinstructie;
- aan de bestaande toets Schietvaardigheid zijn toegevoegd de nieuwe toetsen Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden en de toets Geweldsbeheersing;
- slagen voor de twee toetsen Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden en Geweldsbeheersing is vereist voor onder andere het dragen van de handboeien en wapenstok en, nadat tot landelijke invoering is overgegaan, vanaf 2002 tevens de pepperspray;
- slagen voor de drie toetsen Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden, Geweldsbeheersing alsmede Schietvaardigheid is vereist voor het dragen van het vuurwapen;
- de toetsen die men aflegt zijn gebaseerd op de competentiegerichte eindtermen van het actuele politieonderwijs voor de functie die men bekleedt;
- dit geldt zowel voor de basispolitiezorg als de specialistische groepen (arrestatieteam, mobiele eenheid, Dienst Koninklijke en Diplomatieke beveiliging);
- de buitengewoon opsporingsambtenaren zijn in de regeling opgenomen;
- ook de vrijwillige politieambtenaren vallen onder de werking van de regeling;
- het voldoen aan de voorgeschreven toetsen binnen de gestelde termijn is de maatstaf voor voldoende geoeffend zijn;
- voldoen aan de voorgeschreven toetsen binnen de gestelde termijn geeft de bevoegdheid tot het dragen en gebruiken van de geweldsmiddelen in het volgende kalenderjaar of -halfjaar;
- niet voldoen aan de toetsen betekent inleveren van het geweldsmiddel waarvoor men niet bevoegd is tot het moment dat men weer voor de toets(en) geslaagd is;
- de regiokorpsen dienen hun trainingsinspanning af te stemmen op de medewerkers in het politiekorps;
- voor het jaar 2002 en 2003 stellen

de regiokorpsen minimaal 32 uur tijd voor training en toetsing ter beschikking om medewerkers te laten slagen voor de toetsen, de inhoud en opbouw van de trainingstijd is niet voorgeschreven;

- in 2002 en 2003 dient een medewerker, die onder de werking van de regeling valt, minimaal 32 uur aan training en toetsing deel te nemen;
- de regiokorpsen dienen zorg te dragen voor tijdige toetsing opdat aanvullende training kan worden gegeven aan de medewerkers die dit nodig hebben;
- voor de periode 2002 en 2003 geldt de volgende overgangsbepaling: indien een ambtenaar de toets schietvaardigheid op 30 juni of op 31 december nog niet heeft behaald, is inzet in het publieke domein met de geweldsmiddelen waarvoor hij of zij wel bevoegd is, uitsluitend toegestaan indien hiervoor een individueel plan van aanpak is opgesteld.

Geweldsmiddelen in relatie tot de functie

In de Bewapeningsregeling politie en de Uitrustingsregeling politie 1994 staat de uitrusting van een ambtenaar van politie omschreven. De basisuitrusting is een vast omschreven pakket dat wordt uitgereikt aan degene die het vereiste politiediploma heeft verkregen. Voor de agent of officier is dit: handboeien, wapenstok, pepperspray en vuurwapen. Voor de surveillant bestaat de uitrusting uit handboeien, wapenstok en pepperspray. Er kan uit dit pakket geen selectie gemaakt worden door de korpsbeheerder. De uitrusting wordt als geheel gedragen opdat men subsidiair en proportioneel kan handelen. Voor de uitrusting van specialisten is een basisuitrusting voorgeschreven en zijn in sommige gevallen aanvullende specifieke geweldsmiddelen beschreven. Deze geweldsmiddelen kunnen naar keuze van de korpsbeheerder worden toegevoegd aan het verplichte basispakket.

Sinds 1995 is er het nodige veranderd in de wijze van organiseren en uitvoeren van het politiewerk. Er bestaan op dit moment functies die wel het politiediploma vereisen en executief van aard zijn maar geen geweldsmiddelen vereisen. Te denken valt aan meldkamerfuncties, coördinatoren inbraakpreventie, researchfuncties die geen aanhoudingen meer verrich-

ten en het korpsmanagement. Korpsbeheerders kunnen niet selecteren welk deel van de basisuitrusting zij ter beschikking stellen aan functionarissen. Zij kunnen echter wel kiezen welke executieve functies wel en niet meer worden uitgerust met de geweldsmiddelen. Dit vereist zowel een inschatting van de risico's voor de functionaris en de burger als ook overwegingen van meer bedrijfsmatige aard. Uitgangspunt moet zijn dat de uitrusting met geweldsmiddelen in relatie staat tot de inhoud van de functie en de situaties waarin deze functie wordt verricht.

Voor de inzet van surveillanten, uitgerust met handboeien, wapenstok en de pepperspray, geldt dat inzet uitsluitend op een afgebakend takenpakket is toegestaan. Dit geldt ook voor vuurwapendragende functionarissen die (tijdelijk) niet bevoegd zijn om het vuurwapen te dragen omdat zij voor de toets Schietvaardigheid zijn gezakt. Functionarissen zijn uitgerust met geweldsmiddelen die hen in staat stellen veiligheid te realiseren zowel voor de burger als voor zichzelf. Functionarissen zijn alleen uitgerust met die geweldsmiddelen in het gebruik waarvan zij geoefend zijn.

Actuele toetsen gebaseerd op het onderwijs

De competentiegerichte eindtermen van de initiële opleiding medewerker basispolitiezorg (identiek aan de competentiegerichte eindtermen van de basisopleidingen voor tactisch management en voor operationeel leidinggeven, van de Nederlandse Politie Academie) en van de initiële opleiding politie surveillant zijn bepalend voor de toetsnormen voor de basispolitiezorg. In het Politie-onderwijs 2002 wordt de basis van de toetsen gevormd door de vastgestelde competentiegerichte eindtermen voor beroepsvaardigheden zoals opgenomen in de proeven van bekwaamheid. De toetsen die voorwaardelijk zijn om voor de opleiding te slagen, zullen tevens de norm zijn voor het niveau van de kennis en vaardigheden na indiensttreding in de basispolitiezorg of een specialistische functie. Veranderingen in de competentiegerichte eindtermen van de opleidingen die leiden tot het gebruik van andere toetsen, of andere toetsnormen, worden direct doorgevoerd in de toetsen die door de korpsen worden afgeno-

men. Op deze wijze blijven de actuele eisen van bekwaamheid identiek voor alle politieambtenaren in een vergelijkbare functie, ongeacht het tijdstip waarop men de opleiding heeft afgerond.

Wanneer de ambtenaar van politie een postinitiële opleiding heeft gevolgd, bijvoorbeeld voor het optreden als lid van de mobiele eenheid of lid van een arrestatieteam, dient hij de kennis en vaardigheden toegespitst op de rechtens aan die specialisten toegekende geweldsmiddelen, op het niveau van die postinitiële opleiding te beheersen. Indien op het niveau van de postinitiële opleiding geen toetsen zijn gemaakt, dienen de toetsen op het niveau van de initiële opleiding te worden afgelegd. Dit volgt uit artikel 2, derde lid. Deze kennis en vaardigheden kunnen van de basiskennis en -vaardigheden verschillen, bijvoorbeeld omdat er met andere vuurwapens of in andere omstandigheden moet worden geschoten, omdat andere aanhoudingstechnieken of bewapening moeten worden gehanteerd, of er andere geweldsbepalingen gelden. De aangepaste functievereisten gelden zolang de ambtenaar de specialistische functie vervult.

Pepperspray

Het in de nabije toekomst toevoegen van het geweldsmiddel pepperspray aan de standaardbewapening voor politieambtenaren heeft zijn weerslag op de competentiegerichte eindtermen van het onderwijs voor de functionarissen die met dit middel worden uitgerust. De bepalingen uit de Ambtsinstructie over het gebruik van pepperspray worden opgenomen in de toets Geweldsbeheersing. De vaardigheden in het gebruik van pepperspray worden in de toets Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden opgenomen.

Eisen voor de Buitengewoon opsporingsambtenaar (BOA)

De bepalingen van de onderhavige regeling zien ook op de buitengewoon opsporingsambtenaar.

Hoewel de structuur van het toezicht op de buitengewoon opsporingsambtenaar verschilt met die van de reguliere politie, volgt uit de Ambtsinstructie dat de buitengewoon opsporingsambtenaar die bevoegd is tot de uitoefening politiebevoegdhe-

den en het gebruik van geweldsmiddelen over dezelfde kennis en vaardigheden moet beschikken als de ambtenaar in de zin van de Politiewet 1993. Zo geldt de geoefendheidseis van artikel 4 van de Ambtsinstructie ook voor de buitengewoon opsporingsambtenaar. Indien de Minister van Justitie ingevolge artikel 8, zevende lid, van de Politiewet 1993, heeft bepaald dat een buitengewoon opsporingsambtenaar bevoegd is tot de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in het eerste en derde lid van artikel 8 van de Politiewet 1993, en indien de aanwijzing mede omvat het gebruik van een wapen, een surveillancenhond dan wel handboeien, bepaalt artikel 37, eerste en tweede lid, van de Ambtsinstructie, dat de desbetreffende buitengewoon opsporingsambtenaar handelt mede overeenkomstig onder meer artikel 4 van de Ambtsinstructie.

Ook artikel 25, derde lid, van het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar (Bbo) wijst de buitengewoon opsporingsambtenaar die bevoegd is politiebevoegdheden uit te oefenen er nadrukkelijk op dat hij zich dient te gedragen overeenkomstig artikel 8 van de Politiewet 1993 en de op hem van toepassing zijnde bepalingen uit de Ambtsinstructie. Indien de uitoefening van politiebevoegdheden door de buitengewoon opsporingsambtenaar mede omvat het gebruik van geweldsmiddelen, verplicht ook artikel 31, derde lid, van het Bbo de buitengewoon opsporingsambtenaar te oefenen met die middelen. Ingevolgde het eerste lid van artikel 39 van het Bbo dient de direct toezichthouder (de korpschef of het bestuur van 's Rijks belastingen) erop toe te zien dat de buitengewoon opsporingsambtenaar de zojuist genoemde verplichtingen naleeft. Hij oefent het dagelijks toezicht uit op de juiste uitoefening van bevoegdheden. De buitengewoon opsporingsambtenaar dient bij het uitoefenen van politiebevoegdheden dan ook de door of namens de direct toezichthouder gegeven aanwijzingen op te volgen (artikel 29 van het Bbo jo. Artikel 37, derde lid, van de Ambtsinstructie).

De hoofdofficier van justitie ziet er in diens rol als toezichthouder op toe dat de buitengewoon opsporingsambtenaar de politiebevoegdheden op juiste wijze uitoefent.

De grondslag voor de RTGP kan,

voor zover het politieambtenaren betreft, worden gevonden in artikel 48a van de Politiewet 1993, waarin is bepaald dat de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties bij ministeriële regeling eisen kan stellen aan bekwaamheid van de ambtenaren van politie. Artikel 3a van de Wet wapens en munitie – dat een aantal verbodsbepalingen niet van toepassing verklaart op buitengewoon opsporingsambtenaren, voor zover de Minister van Justitie dit bij regeling heeft bepaald – biedt de grondslag voor de RTGP voor zover het de buitengewoon opsporingsambtenaren betreft.

De RTGP is in lijn met artikel 5 van de Regeling wapens en munitie dat bepaalt dat het voorschrift om gedurende de dienstuitoefening een wapen en munitie voorhanden te hebben aan buitengewoon opsporingsambtenaren alleen dan wordt gegeven indien de bekwaamheid van de buitengewoon opsporingsambtenaar in de omgang met het wapen en de munitie is aangetoond. Voorts kan de RTGP worden gezien als een uitwerking van artikel 31, derde lid, van het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar, waarin is bepaald dat indien de uitoefening van politiebevoegdheden mede het gebruik van bepaalde geweldsmiddelen omvat, de buitengewoon opsporingsambtenaar oefent met die middelen.

De buitengewoon opsporingsambtenaar voor wie de commandant van de Koninklijke marechaussee als direct toezichthouder is aangewezen, valt niet onder deze regeling. De desbetreffende buitengewoon opsporingsambtenaren maken deel uit van de organisatie van de Koninklijke marechaussee. Als zodanig moeten zij aan dezelfde eisen voldoen als de reguliere opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee. Deze zogenoemde certificeringplicht houdt in dat reguliere en buitengewoon opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee jaarlijks, afhankelijk van de rechtens toegekende bewapening, worden geoefend en getoetst in diverse onderdelen, waaronder de schietvaardigheid en de aanhouding. Indien hieraan niet wordt voldaan, volgt als sanctie in ieder geval dat geen executieve inzet in de dienst zal plaatshebben.

RTGP na 2005

De bepalingen in de RTGP vormen een ingrijpende verandering ten opzichte van de Regeling Training en Toetsing Vuurwapengebruik Politie die in 1996 van kracht werd. De voornaamste doelstelling is om te komen tot een landelijk minimum aan competenties met betrekking tot het hanteren van geweld bij alle medewerkers die met geweldsmiddelen zijn uitgerust. De consequenties voor de bedrijfsvoering van de korpsen en de rechtspositie van medewerkers zijn groter dan voorheen. De regeling stelt daarnaast hogere eisen aan de wijze waarop het decentrale proces van training en toetsing tot stand komt. Of de doelstelling van deze regeling wordt bereikt zal in de komende jaren worden onderzocht door de Inspectie voor de politie. De resultaten uit de beleids- en beheerscyclus en andere bronnen zullen eveneens bijdragen aan de evaluatie van het effect van de regeling. Afhankelijk van de resultaten zal bepaald worden op welke wijze de doelstelling, het realiseren en handhaven van een minimaal competentieniveau op het gebied van geweldshantering, vanaf 2005 in een nieuwe regeling verwerkt zal worden.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Begripsbepaling geweldsmiddel

In onderdeel b van artikel 1, wordt voor ‘geweldsmiddel’ de begripsbepaling gehanteerd zoals opgenomen in artikel 1, derde lid, onderdeel d, van de Ambtsinstructie. Hieronder worden naast de bewapening (ingevolge de Bewapeningsregeling politie) mede begrepen de middelen die (ingevolge de Uitrustingsregeling politie 1994) tot de uitrusting behoren en een directe relatie tot de veiligheid hebben, zoals voor de basispolitiezorg bijvoorbeeld handboeien en voor de specialistische eenheden bijvoorbeeld explosieven. Wanneer in de toekomst de bepalingen uit de Uitrustings- of Bewapeningsregeling politie worden aangepast, dan zullen de aanpassingen verwerkt worden in de competentiegerichte eindtermen van het politieonderwijs. In lijn daarmee zullen de toetsen worden aangepast.

Artikel 2. Twee toetsen voor geweldsmiddelen, drie toetsen voor het vuurwapen

Artikel 2 van de Regeling toetsing geweldsbeheersing politie omvat naast de toets schietvaardigheid nu ook twee andere toetsen ter beoordeling van zowel de kennis op het gebied van geweldsbeheersing als van de aanhoudings- en zelfverdedigingsvaardigheden. Voortaan dienen ambtenaren van politie die op grond van de Bewapeningsregeling politie zijn uitgerust met een vuurwapen niet alleen de toets schietvaardigheid, maar ook de beide toetsen Geweldsbeheersing en Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden met voldoende resultaat af te leggen. Politieambtenaren die zijn uitgerust met de handboeien, de wapenstok en de pepperspray leggen alleen de twee toetsen Geweldsbeheersing en Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden af.

Toetsen voor specialisten

Het komt voor dat een ambtenaar een dubbelfunctie heeft en bijvoorbeeld oproepbaar is als lid van de mobiele eenheid. In die gevallen waarin een ambtenaar van politie tegelijkertijd zowel in een basispolitiefunctie als in een of meer specialistische eenheden werkzaam is, dienen alle voor de uit te oefenen functies beschikbare toetsen door deze ambtenaar met goed gevolg te worden afgelegd. Deze ambtenaar dient dan gedurende het jaar zowel de specifieke toetsen voor de kennis en vaardigheden met betrekking tot de toepassing van geweld of de geweldsmiddelen in de specialistische functie(s) (gebaseerd op de toetsen uit de postinitiële opleiding) alsmede de toetsen van de initiële opleidingen af te leggen.

Mochten de specialistische toetsen niet of niet met goed gevolg zijn afgelegd, maar wel een voldoende resultaat voor de toetsen van de initiële opleidingen zijn behaald, dan kan de betrokken ambtenaar (tot het moment dat alsnog een voldoende resultaat voor de specialistische toetsen is behaald) uitsluitend worden ingezet in een basispolitiefunctie. Hij beschikt dan immers niet meer over het geweldsmiddel dat nodig is om de

specialistische functie te kunnen uitoefenen.

Indien er voor de postinitiële opleidingen die leiden tot het gebruik van specialistische gewelddsmiddelen geen specifieke toetsen voor de kennis en vaardigheden met betrekking tot de toepassing van geweld of de gewelddsmiddelen zijn ontwikkeld of geaccordeerd, gelden de basistoetsen van de initiële opleidingen.

Verantwoordelijkheid korpsbeheerder, direct toezichthouder en werkgever

De korpsbeheerder is verantwoordelijk voor de handhaving van de regeling voor zover het ambtenaren van politie betreft. Dit stemt overeen met artikel 16 van de Bewapeningsregeling politie waarin is bepaald dat de korpsbeheerder er voor zorg draagt dat de ambtenaar slechts over een wapen beschikt indien hij voldoet aan de door de ministers gestelde eisen van bekwaamheid. De korpsbeheerder dient over het proces van training en toetsing en het gevoerde handhavingsbeleid aan de onder zijn verantwoordelijkheid werkzame ambtenaren helderheid te verschaffen. De direct toezichthouder is degene die toeziet op de uitoefening van politiebevoegdheden en het gebruik van gewelddsmiddelen door buitengewoon opsporingsambtenaren (zie ook onder 'Eisen voor de buitengewoon opsporingsambtenaar'). De direct toezichthouder is dan ook verantwoordelijk voor handhaving van de regeling voor zover het buitengewoon opsporingsambtenaren betreft. De werkgever van de buitengewoon opsporingsambtenaar is mede verantwoordelijk voor het plan van aanpak, bedoeld in artikel 2, zesde lid. De werkgever dient zijn werknemers bovendien voldoende gelegenheid te bieden tot het afleggen van de toetsen en het volgen van trainingen ter voorbereiding daarop.

Inleveren gewelddsmiddelen

Indien de ambtenaar er niet in slaagt binnen de gestelde termijnen de voor hem geldende toetsen met voldoende resultaat af te leggen, ziet de korpsbeheerder of de direct toezichthouder er op toe dat de ambtenaar de betreffende gewelddsmiddelen inlevert op de laatste dag van de gestelde termijn. Inzet in de dienst met die gewelddsmiddelen is dan niet meer toegestaan. Uitzondering hierop vormt het ver-

voer van een gewelddsmiddel voor trainingsdoeleinden. Indien een medewerker de toetsen Gewelddbeheersing en Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden heeft gehaald maar de toets Schietvaardigheid niet is slechts een beperkte inzet zonder vuurwapen mogelijk (zie uitgebreide toelichting in volgende paragraaf).

Uit artikel 2, eerste tot en met vierde lid, volgt derhalve dat de ambtenaar uiterlijk op 31 december of 30 juni van een kalenderjaar of -halfjaar de toetsen met voldoende resultaat behaald dient te hebben, om in het volgende kalenderjaar of -halfjaar bevoegd te zijn tot het dragen van de gewelddsmiddelen waarop de behaalde toetsen betrekking hadden. Ter illustratie dient het volgende voorbeeld. Het vuurwapen van de ambtenaar van politie die de toets schietvaardigheid niet voor 30 juni 2002 met voldoende resultaat heeft afgelegd, wordt door de korpsbeheerder op 30 juni 2002 ingenomen. De korpsbeheerder waakt ervoor dat deze ambtenaar in de tweede helft van 2002 niet met een vuurwapen zal worden ingezet. De ambtenaar in dit voorbeeld slaagt vervolgens alsnog voor de toets schietvaardigheid op 30 augustus 2002. Ingevolgde het vierde lid van artikel 2 wordt de ambtenaar voor het restant van het lopende halfjaar geacht wederom geoefend te zijn in het gebruik van zijn vuurwapen zodra hij de toets schietvaardigheid die hij niet tijdig had behaald, alsnog met voldoende resultaat aflegt. De korpsbeheerder kan zijn ambtenaar vanaf dat moment, derhalve na 30 augustus 2002, weer met het vuurwa-

pen inzetten. Het behalen van de toets op 30 augustus 2002 ontslaat de ambtenaar echter niet van zijn verplichtingen ingevolge het eerste en tweede lid van artikel 2. Om ook na 31 december 2002 geoefend te blijven in het gebruik van het vuurwapen, dient de ambtenaar de toetsen uit het eerste en tweede lid met voldoende resultaat af te leggen voor 31 december 2002. In dit voorbeeld betekent dit derhalve dat de ambtenaar de toets schietvaardigheid in de tweede helft van 2002 voor de tweede maal met voldoende resultaat dient te behalen. De eerste keer deed hij dit op 30 augustus 2002, waarna hij zijn vuurwapen terugkreeg, en de tweede keer om ook in de eerste helft van 2003 over zijn vuurwapen te kunnen beschikken.

Indien een ambtenaar toch onrechtmatig met gewelddsmiddelen is ingezet in de dienst kan zowel de betrokken ambtenaar als diens werkgever aansprakelijk worden gesteld. Bij een zich voordoend gewelddincident zal het openbaar ministerie onderzoek doen naar de toedracht en daarbij tevens de geoefendheid van de ambtenaar onderzoeken. Het is dan ook een verantwoordelijkheid van zowel de werkgever als van de betrokken ambtenaar om zorg te dragen voor het verrichten van passende, alternatieve werkzaamheden tot het moment dat de ambtenaar weer voldoet aan de eisen van geoefendheid. In onderstaand schema is weergegeven op welke datum welke gewelddsmiddelen moeten worden ingeleverd bij het niet voldoen aan de bepalingen in artikel 2.

Verplicht voor	
<i>Gewelddbeheersing: geldt vanaf 1/1/2002:</i> 1x per kalenderjaar slagen om in het volgend kalenderjaar bevoegd te zijn tot het dragen van elk soort gewelddsmiddel	alle functionarissen uitgerust met gewelddsmiddelen
<i>Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden:</i> geldt vanaf 1/1/2003: 1x per kalenderjaar slagen om in het volgend kalenderjaar bevoegd te zijn tot het dragen van elk soort gewelddsmiddel	alle functionarissen uitgerust met gewelddsmiddelen
<i>Schietvaardigheid: geldt vanaf 1/1/2002:</i> 1x per kalenderhalfjaar slagen om in het volgend half kalenderjaar bevoegd te zijn tot het dragen van het vuurwapen	alleen de functionarissen die zijn uitgerust met het vuurwapen

Toets Geweld-beheersing Op 31/12 dient men 1x geslaagd te zijn	Toets Aanhoudings- en Zelfverdedigings- vaardigheden Op 31/12 dient men 1x geslaagd te zijn	Toets Schietvaardigheid (alleen vuurwapendragende) Zowel op 30/6 als op 31/12 dient men 1x geslaagd te zijn	Wanneer inleveren van welke gewelds- middelen?
geslaagd	geslaagd	geslaagd (beide keren)	niets inleveren
geslaagd	geslaagd	gezakt (eerste kalenderhalfjaar)	alleen vuurwapen inleveren op 30/6
geslaagd	geslaagd	gezakt (tweede kalenderhalfjaar)	alleen vuurwapen inleveren op 31/12
gezakt	geslaagd	geslaagd (beide keren)	alle geweldsmiddelen inleveren op 31/12
gezakt	gezakt	geslaagd (beide keren)	alle geweldsmiddelen inleveren op 31/12
geslaagd	gezakt	geslaagd (beide keren)	alle geweldsmiddelen inleveren op 31/12
gezakt	gezakt	gezakt (eerste kalenderhalfjaar)	Vuurwapen inleveren op 30/6; alle geweldsmiddelen inleveren op 31/12
gezakt	gezakt	gezakt (tweede kalenderhalfjaar)	alle geweldsmiddelen inleveren op 31/12
gezakt	geslaagd	gezakt (eerste kalenderhalfjaar)	Vuurwapen inleveren op 30/6; alle geweldsmiddelen inleveren op 31/12
gezakt	geslaagd	gezakt (tweede kalenderhalfjaar)	alle geweldsmiddelen inleveren op 31/12
geslaagd	gezakt	gezakt (eerste kalenderhalfjaar)	Vuurwapen inleveren op 30/6; alle geweldsmiddelen inleveren op 31/12
geslaagd	gezakt	gezakt (tweede kalenderhalfjaar)	alle geweldsmiddelen inleveren op 31/12

Inzet van medewerker zonder vuurwapen: verplicht plan van aanpak in 2002/3

Het streven is erop gericht om iedere ambtenaar van politie tijdig te toetsen en zodanig te trainen dat men kan slagen voor de verplichte toetsen. Toch kan het voorkomen dat een medewerker niet binnen de gestelde termijnen slaagt. Zoals eerder is gesteld moeten alle politieambtenaren voldoen aan de toetsen Geweldsbeheersing en Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden om dienst te mogen doen met geweldsmiddelen: handboeien, wapenstok en pepperspray. De inzet van een medewerker met de handboeien, de wapen-

stok en de pepperspray is uitsluitend toegestaan op afgebakende werkzaamheden zoals zij zijn omschreven voor de surveillant van politie. Deze afbakening van werkzaamheden moet de waarborg bieden dat de medewerker niet in noodweersituaties terecht kan komen. Inzet van een medewerker zonder vuurwapen in de 'noodhulp' of nachtdienst is in het licht van deze richtlijnen niet toegestaan. Deze bepalingen gelden onverkort voor de agent die gezakt is voor de toets Schietvaardigheid maar wel geslaagd is voor de toetsen Geweldsbeheersing en Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden. Deze medewerker mag op grond van zijn of haar toetsresul-

taten zonder vuurwapen ingezet worden als surveillant op de geschetste, afgebakende, werkzaamheden.

Gedurende de jaren 2002 en 2003 geldt ingevolge het zesde lid van artikel 2 bovendien de verplichting dat met deze ambtenaar die binnen de gestelde termijn niet geslaagd is voor de toets Schietvaardigheid in een zogenaamd plan van aanpak een individuele afspraak wordt gemaakt over zijn verantwoorde inzet zonder het vuurwapen. Tot het moment dat een dergelijk plan van aanpak is opgesteld, is de medewerker niet inzetbaar in het publieke domein. In het plan van aanpak komt aan de orde: op welke wijze de medewerker wordt

begeleid om weer te gaan voldoen aan de toets(en) evenals welke werkzaamheden worden uitgevoerd in dan wel buiten het publieke domein. Doel van deze bepaling is te stimuleren dat politieambtenaren op zo kort mogelijke termijn weer ter zake van alle voor een goede uitoefening van hun functie benodigde vaardigheden op niveau worden gebracht, en tevens om te voorkomen dat een ambtenaar zonder te zijn uitgerust met een vuurwapen wordt ingezet in gevaarsituaties.

Artikel 3. Organisatie van training en toetsing

De korpsbeheerder, dan wel de direct toezichthouder dient de training ter voorbereiding op de af te leggen toetsen, alsmede de toetsen te organiseren. De verantwoordelijkheid van de direct toezichthouder in deze is in lijn met artikel 39 van het Bbo. Ingevolge het tweede lid van dat artikel dient de direct toezichthouder zorg te dragen voor het onderricht aan de buitengewoon opsporingsambtenaar. De werkgever van de buitengewoon opsporingsambtenaar dient zijn werknemers vanzelfsprekend in de gelegenheid te stellen deze training en toetsing te volgen. De verplichting van de korpsbeheerder om zijn ambtenaar in de gelegenheid te stellen de noodzakelijke training en toetsing te volgen, is ook reeds neergelegd in artikel 12 van het Besluit beheer regionale politie-korpsen.

Ontwikkelen en afnemen van de toetsen

Het Centraal Examenbureau Politie (CEP) is, als onderdeel van het LSOP, verantwoordelijk voor de ontwikkeling en ter beschikkingstelling van de toetsen. De korpsen zijn gehouden van deze toetsen gebruik te maken. De korpsen kunnen naar keuze zelf iemand als toetsers in dienst nemen of hiervoor het LSOP inschakelen, mits het afnemen van de toetsen door een daartoe door de korpsbeheerder aangewezen, en door het CEP gecertificeerd, toetsers gebeurt.

Tijd voor training en toetsing

De korpsbeheerder, respectievelijk de werkgever biedt, ter voorbereiding op de toetsen, gelegenheid tot het volgen van op deze toetsen toegesneden trainingen. Het spreekt daarnaast voor zich dat ook de ambtenaren een eigen verantwoordelijkheid hebben

om optimaal zorg te dragen voor het bijhouden van de benodigde kennis en vaardigheden. In 2002 en 2003 is hiervoor een minimum vastgesteld van 32 uur tijd voor training en toetsing. De korpsbeheerder zal minimaal 32 uur voor training en toetsing ter beschikking stellen, elke medewerker die onder de werking van de regeling valt zal minimaal 32 uur deelnemen aan de training en toetsing. De specialistische groepen die door middel van specifieke regelingen in het leven zijn geroepen en met bijzondere geweldsmiddelen zijn uitgerust (leden arrestatieteam, leden mobiele eenheid, werknemers van de Dienst Koninklijke en Diplomatieke Beveiliging) vormen op deze basisregel geen uitzondering. Ook zij nemen minimaal 32 uur deel aan training en toetsing. Indien zij echter door het deelnemen aan specialistische onderhoudstrainingen een voldoende basis hebben om aan de toetsen te kunnen voldoen is het deelnemen aan een extra trainingsinspanning van 32 uur wellicht niet noodzakelijk om te kunnen voldoen aan de toetsen. Voor hen kan specifiek worden ingeschat hoeveel extra tijd nodig is om te slagen voor alle toetsen.

De korpsbeheerder kan vanaf 1 januari 2004 differentiëren in opleidingsstijd en -inhoud om zodoende op de meest effectieve manier de werknemers in staat te stellen aan het vereiste niveau te voldoen. Voor het op peil houden van de aangeleerde kennis en vaardigheden op de drie beroepsvaardigheden voor de basispolitiefunctie, onder welke categorie tevens wordt begrepen de buitengewoon opsporingsambtenaar, wordt geschat dat een gemiddelde van 32 uur tijd voor training en toetsing per jaar per ambtenaar minimaal nodig blijft. Voor de specialistische eenheden binnen de regiokorpsen kan de benodigde tijd voor het bijhouden van de drie beroepsvaardigheden verschillen van de 32 uur voor de basispolitiefunctie. Het verdient aanbeveling een specifiek opleidingsproces voor deze functionarissen in te richten.

Artikel 5. Registratie en publicatie

De in artikel 5 opgenomen registratie- en publicatieplicht waarborgt dat de korpsen over gegevens omtrent de deelname aan de schietoefeningen en omtrent de deelname aan en resultaten van de drie toetsen beschikken en

dat deze gegevens jaarlijks in een overzicht toegankelijk worden gemaakt. Gegevens die tot personen herleidbaar zijn worden in verband met de bescherming van de privacy van deze personen door de korpsbeheerder, dan wel de werkgever, jaarlijks afzonderlijk aan de betrokken politieminister verstrekt.

De publicatieplicht doet hierbij gelijktijdig recht aan de specifieke rol die het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar toekent aan het (direct) toezicht in relatie tot de verantwoording naar zowel de ambtenaar zelf als naar zijn werkgever.

Artikel 7. Inwerkingtreding

Met ingang van 1 januari 2002 treden alle bepalingen in werking met betrekking tot de toetsen Geweldsbeheersing en Schietvaardigheid.

Indien de regeling na 1 januari 2002 wordt gepubliceerd, dient er (beperkte) terugwerkende kracht aan te worden gegeven. Hoewel de regeling belastende elementen bevat, behoeven tegen deze eventuele terugwerkende kracht geen bezwaren te bestaan. De inhoud van de regeling is immers zowel bij de ambtenaren in kwestie en het LSOP bekend, en met de politievakorganisaties besproken en tot stand gekomen.

Met ingang van 1 januari 2003 treedt ook de toets Aanhoudings- en Zelfverdedigingsvaardigheden in werking. Het zesde lid van artikel 2, het plan van aanpak, heeft conform de hierover gemaakte afspraak met de politievakorganisaties slechts een tijdelijke werking, te weten gedurende de jaren 2002 en 2003. Het eerste lid, tweede volzin, en tweede lid van artikel 3 hebben conform afspraak met de politievakorganisaties eveneens slechts een tijdelijke werking, te weten gedurende het jaar 2002 en 2003. De gehele regeling zal met ingang van 1 januari 2005 komen te vervallen. Afhankelijk van de uitkomsten van de evaluatie van deze regeling zal een nieuwe regeling met betrekking tot de borging van de competenties met betrekking tot de geweldsbeheersing worden opgesteld.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

K.G. de Vries.

De Minister van Justitie,

A.H. Korthals.

BIJLAGE E

	toetsplichtigen	opkomst	(A)-(B)	% opkomst	geslaagden	gezakten	% geslaagden	niet-gecertificeerden	% niet-gecertificeerden	Ingenomen wapens	niet gecertificeerden met wapen	% niet-gecertificeerden met wapen	
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	k	L	
Groningen	1151	1049	102	91%	1043	6	99%	108	9%	6	102	9%	
Friesland	985	960	25	97%	959	1	99%	26	3%	28	0	0%	2)
Drenthe	675	617	58	91%	601	16	97%	74	11%	48	26	4%	
IJsselland	882	780	102	88%	775	5	99%	107	12%	0	107	12%	
Twente	944	883	61	94%	842	41	95%	102	11%	0	102	11%	
Noord-en Oost-Gelderland	1059	984	75	93%	971	13	99%	88	8%	26	62	6%	
Gelderland-Midden	995	986	9	99%	967	19	98%	28	3%	28	0	0%	
Gelderland-Zuid	790	770	20	97%	745	25	97%	45	6%	0	45	6%	
Utrecht	1719	1542	177	90%	1510	32	98%	209	12%	22	187	11%	
Noord-Holland-Noord	896	873	23	97%	873	1)	100%	23	3%	23	0	0%	
Zaanstreek-Waterland	495	464	31	94%	462	2	99%	33	7%	2	31	6%	
Kennemerland	1013	962	51	95%	962	1)	100%	51	5%	0	51	5%	
Amsterdam-Amstelland	3743	3606	137	96%	3575	31	99%	168	4%	190	0	0%	2)
Gooi en Vechtstreek	399	379	20	95%	374	5	99%	25	6%	12	13	3%	
Haaglanden	3269	2733	536	84%	2712	21	99%	557	17%	4	553	17%	
Hollands Midden	1140	1037	103	91%	1037	1)	100%	103	9%	0	103	9%	
Rotterdam-Rijnmond	2857	2477	380	87%	2477	1)	100%	380	13%	36	344	12%	
Zuid-Holland-Zuid	841	818	23	97%	818	1)	100%	23	3%	0	23	3%	
Zeeland	655	563	92	86%	562	1	99%	93	14%	0	93	14%	
Midden en West-Brabant	1652	1641	11	99%	1619	22	99%	33	2%	10	23	1%	
Brabant-Noord	923	876	47	95%	860	16	98%	63	7%	73	0	0%	2)
Brabant-Zuid-Oost	1217	1035	182	85%	1015	20	98%	202	17%	124	78	6%	
Limburg-Noord	780	726	54	93%	718	8	99%	62	8%	61	1	0%	
Limburg-Zuid	1201	1111	90	93%	1071	40	96%	130	11%	34	96	8%	
Flevoland	560	544	16	97%	544	1)	100%	16	3%	16	0	0%	
KLPD	1513	1442	71	95%	1227	215	85%	286	19%	19	267	18%	
Totalen	32354	29858	2496	92%	29319	539	98%	3035	9%	762	2273	7%	

Verklaring cijfers:

- 1) korpsen toetsen en/of trainen tot de medewerker slaagt.
- 2) korpsen kunnen niet verklaren waarom het aantal ingenomen wapens hoger is dan het aantal niet-gecertificeerde medewerkers.

Verklaring kolommen:

- (A) Toetsplichtig: alle medewerkers aan wie van dienstwege een vuurwapen is verstrekt, minus die medewerkers van wie het wapen is ingenomen wegens detachering, ziekte, zwangerschap, bijzonder verlof of schorsing.
- (B) Opkomst toets
- (C) Verschil (A)- (B): aantal medewerkers dat niet is getoetst
- (D) Opkomstpercentage toets
- (E) Geslaagden voor de toets
- (F) Gezakten voor de toets
- (G) Slagingspercentage toets: het deel van de voor de toets opgekomen medewerkers dat is geslaagd; een score van 100% is alleen mogelijk als daadwerkelijk iedereen geslaagd is.
- (H) Totaal niet-gecertificeerden: de toetsplichtigen die niet voldaan hebben aan de toets dan wel niet zijn opgekomen.
- (I) Percentage niet-gecertificeerden: dat deel van de toetsplichtigen dat niet voldaan heeft aan de toets dan wel niet is opgekomen.
- (J) Inname wapens: het aantal op grond van de RTGP ingenomen wapens.
- (K) Aantal niet-gecertificeerden met wapen
- (L) Percentage niet-gecertificeerden met wapen